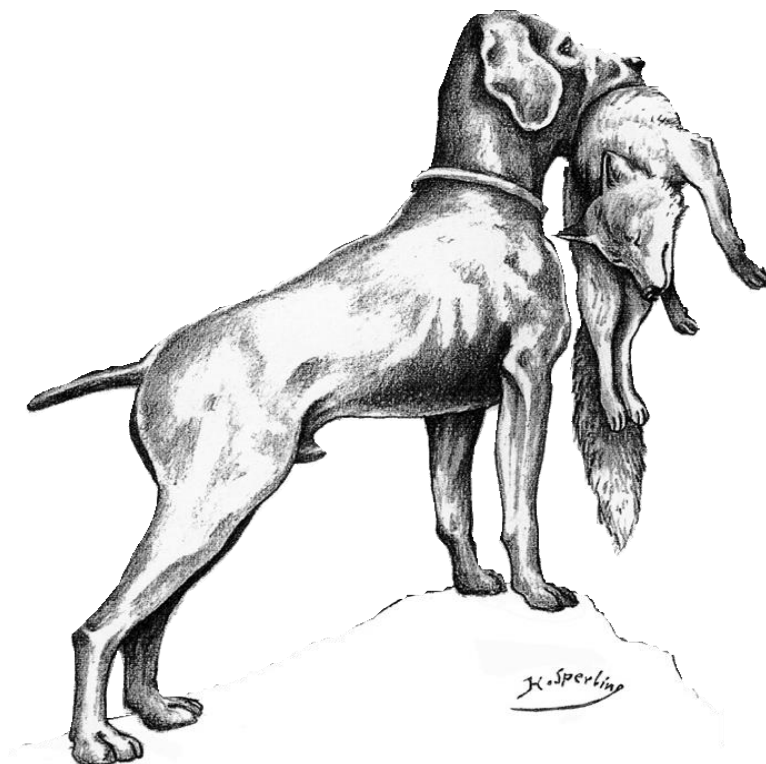


Асоціація мисливських собак



Регламент проведення асоціативних селекційних випробувань (VZPO)

Згідно з рішеннями установчих зборів асоціації

від 19.03.2017

дійсний від 01.01.2018 по 31.12.2027

1-е видання 2017

Передрук, навіть у витягах, та обробка в електронних системах тільки з дозволу Асоціації
мисливських собак (JGHV)

Уве Гросс-Версанд
Поштова торгівля мисливськими собаками
Ам Квекенберг 15
38120 Брауншвайг
ggdruck@hotmail.de
Tel.: 05 31 - 87 32 87

Зміст

Мета селекційних випробувань.....	5
I. Організація випробувань.....	5
§1 Загальні положення.....	5
§2 Допуск.....	6
§3 Реєстрація на селекційні випробування.....	7
§4 Права та обов'язки організаторів.....	8
§5 Судді асоціації.....	8
§6 Засідання суддів.....	9
§7 Звітність.....	10
§8 Нормативні вимоги.....	11
§9 Проведення випробувань.....	11
II. Регламент проведення асоціативних молодіжних випробувань (VJP).....	16
§10 Загальні положення.....	16
§11 Окремі предмети випробувань.....	17
III. Регламент проведення осінніх асоціативних селекційних випробувань (HJP).....	22
§12 Загальні положення.....	22
§13 Робота в полі.....	24
§14 Робота на воді.....	26
А. Загальна частина.....	26
Б. Особлива частина.....	28
§15 Втрата мисливських птахів і тягла робота.....	32
§16 Послух.....	35
§17 Стійкість до пострілів у польових умовах.....	35
Додаток до VZPO/VGPO/VPSO щодо встановлення характеру під час перебігу випробувань.....	37

Ведення собаки без мисливського посвідчення.....	40
Спеціальні правила для VJP / HZP / VGP / VPS (JGHV VZPO / VGPO / VPSO)....	40
IV. Додаток до VZPO.....	42
Рамкові положення JGHV.....	42
Ведення собаки з мисливським посвідченням.....	42
Повторне проходження випробувань.....	42
Частина А Положення про випробування на воді JGHV — див. §14 цього VZPO	42
Порядок подання апеляції.....	52
Допуск до випробувань відповідно до § 23 Статуту JGHV.....	44
Заборона суддівської діяльності у разі конфлікту інтересів.....	45
Діяльність суддів JGHV.....	45
Допустима максимальна кількість собак, що оцінюються суддівською групою протягом одного дня.....	46
Дотримання правових норм у федеральних землях.....	46
V. Відзнаки за робочі якості собак (JGHV).....	46
1.Знак «Армбрустера» за зупинку (АН).....	46
2.Підтвердження жорсткості.....	46
3. Підтвердження голосового переслідування.....	47
4. Підтвердження повернення втраченої дичини.....	47
5. Випробування на вірність у принесенні.....	48
VI.	
Різне.....	51

Мета селекційних випробувань

Метою селекційних випробувань є визначення природних здібностей мисливської собаки щодо її придатності та майбутнього використання для різноманітного полювання. Селекційні випробування також слугують визначенню спадкової цінності батьків, визначення якої полегшується випробуваннями якомога більшої кількості однопородних собак.

Згідно з вимогами етичного полювання, основним завданням мисливської собаки є пошук дичини після пострілу. З цієї причини експерти повинні приділяти особливу увагу встановленню рис і характеристик, які роблять пошукувача здобичі надійним, а саме: дуже хороше чуття в поєднанні з готовністю до пошуку і вистежування, а також твердість характеру, яка проявляється в спокої, зосередженості і наполегливості в роботі.

Найголовнішим завданням суддів має бути розпізнати і виділити тих собак, які завдяки своїм якостям є особливо цінними для селекції мисливських собак.

I. Порядок проведення випробувань

§ 1 Загальні положення

(1) До всіх випробувань застосовуються рамкові правила Німецького мисливського та службового собаківництва (JGHV) - див. додаток до цього Регламенту.

(2) Тільки клуби-члени JGHV (асоціації та клуби мисливського собаківництва, випробувальні клуби та районні мисливські товариства) мають право організовувати селекційні випробування JGHV (VJP та HZP).

(3) а) За умови дотримання державних норм, випробування молодих особин (VJP) може проводитися тільки навесні до 1 травня включно, а осіннє селекційне випробування (HZP) - тільки восени, починаючи з 1 вересня.

б) VJP і HZP завжди повинні проводитися в той самий день. Якщо, у виняткових випадках, неможливо провести випробування в один день через брак дичини, воно може бути продовжене наступного дня. Склад групи суддів повинен бути збережений. Керівник випробувань повинен обґрунтувати це у своєму звіті. Це не стосується селекційних випробувань породистих собак, які проводяться клубами, що входять до складу JGHV.

4) Передумовою для належної та ретельної організації селекційних випробувань є достатня заселеність польових мисливських угідь дрібною дичиною. Якщо існує ймовірність відстрілу пернатої дичини під час HZP, про це необхідно повідомити заздалегідь. Відстріл пернатої дичини повинен бути дозволений усім учасникам випробувань.

(5) Селекційні випробування (VJP, HZP) також можуть бути організовані спільно кількома клубами. У цьому випадку один клуб повинен нести відповідальність за належну підготовку та організацію випробування, а також за звітність.

(6) а) У випадку VJP групі суддів може бути надано максимум 5 собак.

б) У випадку HZP можна розділити собак на групи відповідно до суддів, що спеціалізуються на певних видах. Кожна експертна група, що складається максимум з 20 собак, повинна протестувати всіх собак у визначених для неї випробуваннях.

в) Керівник випробувань може зробити виняток для польових та водних випробувань. Не більше 6 собак від групи експертів з польових випробувань можуть бути протестовані в чисто польових випробуваннях за один день.

г) Якщо HZP проводиться таким чином, що одна суддівська група тестує закріплених за нею собак у всіх дисциплінах, до такої групи експертів може бути закріплено не більше чотирьох собак для HZP з відстеженням сліду і не більше п'яти собак для HZP без відстеження сліду.

§ 2 Допуск

(1) Допуск собак до випробувань по породі регулюється статутом та рамковими настановами JGHV - див. додаток до цього Регламенту.

(2) Собаки повинні бути народжені в попередньому календарному році. До участі допускаються собаки віком до трьох місяців. Собаки, які були народжені в тому ж календарному році, також допускаються до HZP.

§ 3 Реєстрація на селекційне випробування

1)

а) Реєстрація на селекційне випробування подається власником або поводителем собаки на актуальному бланку 1.

б) Інформація в бланку повинна відповідати родоводу собаки. Усі дані потрібно вносити чітко та повністю друкованими літерами. Керівник випробування має перевірити правильність.

в) Якщо бланк заповнено не повністю або нечітко, керівник може його повернути або сам доповнити.

г) До заяви треба додати копію актуального родоводу та копії документів про раніше складені випробування й отримані відзнаки.

2)

а) Власник собаки, якого подано на випробування, має бути членом клубу, що входить до JGHV.

б) Подання заяви означає згоду власника і провідника з правилами цих випробувань.

в) Провідник може вести не більше двох собак під час одного племінного випробування.

г) Організатори можуть дозволити участь тільки членам свого клубу або надати їм перевагу.

д) Лише племінні клуби можуть обмежити участь у своїх випробуваннях собаками своєї породи. Інші клуби повинні допускати всіх собак, чий клуб належить до JGHV, навіть якщо випробування проводиться разом із племінним клубом.

3) Провідник повинен мати дійсний страховий поліс на собаку.

4)

а) Перед початком випробування провідник повинен надати керівнику оригінали документів собаки та ветеринарний паспорт із підтвердженням усіх обов'язкових щеплень. Також потрібно показати чинне мисливське посвідчення. Якщо провідник бере участь без посвідчення, треба дотримуватись відповідного додатку. Без цих документів собака не допускається до випробування, а сплачена сума не повертається. Керівник має перевірити всі документи та записи у родоводі. Якщо знайдено помилки, собака також може бути виключена без повернення коштів.

б) Подання заявки зобов'язує сплатити внесок, навіть якщо собака не з'явиться, крім випадків, коли заяву скасовано до встановленого терміну. Якщо гроші не надійшли вчасно, участь у випробуванні не гарантується. Внесок не повертається, якщо собака не прийшла.

§ 4 Права та обов'язки організаторів

1) Організатори повинні вчасно до кінцевого терміну подачі заявок надіслати повідомлення про проведення випробування до центрального офісу JGHV. Треба вказати дату та умови проведення. Також бажано опублікувати цю інформацію в офіційному виданні. Якщо планується HZP, слід написати, чи буде включено роботу по сліду.

2) Організатори мають призначити відповідальну особу – керівника випробування. Ця людина має бути зазначена в актуальному списку суддів JGHV як суддя для відповідної групи дисциплін. Такий керівник може також виконувати роль судді.

3) У програмі випробування потрібно вказати племінний номер собаки (та можливий номер DGStB), а також номери батьків. Керівник випробування повинен перевірити, чи номер татуювання або чіпа збігається з тим, що вказано у родоводі.

§ 5 Судді асоціації

1) Судді мають бути зазначені в актуальному списку JGHV і повинні мати дозвіл на оцінювання відповідних дисциплін (див. § 6 (2) OfdVRW).

2) Суддів і старших суддів обирає голова асоціації або керівник випробування. Старшим суддею повинен бути той, хто самостійно дресирував кількох собак і успішно водив їх на племінні випробування.

3) У виняткових випадках, якщо один із суддів не може бути присутнім, дозволено залучити досвідченого мисливця, який також є поводитирем службових собак (можливо, суддівського стажера). Така особа виконує роль запасного судді разом з двома основними суддями. Це потрібно пояснити в бланку 2 (заяві).

4)

а) У кожній суддівській групі має бути щонайменше три судді на всі види робіт.

б) Якщо один суддя не погоджується з рішенням більшості і вважає, що воно суперечить правилам, він має повідомити про це керівника випробування під час фінальної суддівської наради. До цього моменту результати не оголошуються.

в) Старший суддя відповідає за свою групу. Він слідкує, щоб усі правила дотримувалися точно й правильно тлумачилися. Він єдиний має право говорити від імені суддівської групи. Інші судді можуть давати коментарі тільки з його дозволу.

г) Як тільки суддівська група домовилась про оцінку, старший суддя або призначений ним суддя має пояснити результат поводитиреві та присутнім (це називається «відкрите оцінювання»). Після того як собака пройшов оцінювання, поводитир може запитати, які оцінки та бали отримано.

§ 6 Засідання суддів

(1) Перед початком кожного випробування обов'язково має проводитися детальне обговорення (інструктаж) серед суддів у присутності керівника

випробувань. У цьому засіданні також беруть участь головний суддя та відповідальний за оцінювання, які погоджують єдині критерії оцінювання й підходи, що будуть застосовуватись при оцінюванні всіх собак.

(2) Після завершення випробувань усіх собак має відбутися заключне засідання суддів, на якому фахові групи повідомляють про результати. Потім усі результати обговорюються колегіально. Якщо окремі оцінки викликають сумніви, до обговорення може бути залучено іншу суддівську групу, а в необхідних випадках навіть усіх суддів. Під час фінального обговорення також приймається рішення про можливість виставлення оцінки «відмінно» (12 балів), при цьому голова суддівського складу має особливу відповідальність.

(3)

а) На основі рішень фахових груп засідання суддів визначає оцінки (присуджує оцінки) та бали для кожного собаки, а також встановлює, чи вважається випробування пройденим.

Оцінювання проводиться за такими принципами: оцінки, прийняті в межах фахових груп, передаються через їхнього представника на загальне суддівське засідання. Цей представник разом із головним суддею відповідає за точність переданої інформації.

б) Якщо до обговорення залучається інша фахова група, вона повинна уважно ознайомитись із усіма оцінюваними видами діяльності собаки. Особливу увагу приділяють нюху, слідовій роботі та роботі зі здобиччю у воді. Після цього ухвалюється остаточне рішення щодо виставленої оцінки.

в) Прийняті фаховими групами оцінки не можуть бути змінені без детального повторного розгляду та обґрунтування. Якщо в одному й тому ж завданні собака продемонстрував кількаразову роботу, то за кожен етап роботи мають бути виставлені окремі оцінки. У такому випадку середній бал визначається шляхом множення (вагової оцінки), а фінальна оцінка вираховується в наступному профільному пункті.

г) Якщо під час випробування собака вибув або не завершив завдання, він усе одно повинен бути оцінений — навіть у разі дострокового припинення участі. У таких випадках також зазначається причина невдачі.

(4)

а) Після виставлення оцінок визначаються відповідні робочі бали.

б) Якщо собака продемонстрував кілька робіт у межах одного завдання, усі бали підсумовуються, а потім середній бал множиться на відповідний коефіцієнт. Якщо остання робота була слабшою, вона оцінюється окремо, з урахуванням її впливу на загальний результат. Тільки після цього остаточно визначається підсумкова оцінка, яка вноситься до протоколу.

в) Оцінки суддів визначаються відповідно до таблиці балів.

г) Для кожного собаки вказуються такі показники в такій послідовності: жорсткість — голос — тип (по голосу — по зору) — стать — вік.

5) Після завершення засідання суддів затверджується остаточний протокол

випробування. У ньому зазначаються: – загальна кількість балів, – результат складання випробування (з уточненням, пройдено чи ні), – підпис головного судді та керівника випробувань.

6) Усі оцінки для кожного собаки мають бути перенесені на офіційні бланки (Zensurentabelle), завірені печаткою організатора та підписом головного судді. Ці бланки надалі вважаються офіційними документами для публікації та для подальших породних записів.

7) Результати, зокрема й щодо собак, які не пройшли випробування або чий поведир припинив участь, мають бути чітко зафіксовані. У таких випадках потрібно вказати не лише результат, а й конкретну причину, чому собака не склала випробування.

8) Таблиця оцінок та родовідна карта мають бути видані поводителю кожного собаки відразу під час або після оголошення результатів.

§ 7 Звітність

(1)

а) Керівник випробувань зобов'язаний упродовж трьох тижнів після випробувань подати до Відділу родоводу повний пакет документації, використовуючи актуальні формуляри (www.jghv.de – Service – Formulare). Якщо звіт із повними додатками не буде надано до 15 травня (для VJP) або до 15 листопада (для HZP), організатор сплачує штраф (див. розділ E, пункт 8 DGStB).

б) Повну відповідальність за дотримання строків несуть і організатор, і керівник випробувань. Вони також зобов'язані передати звіти у профільне видання для публікації.

в) Відділ родоводу має право повернути заповнені з помилками, нечитабельні або неповні бланки на доопрацювання.

г) У разі несплати штрафу результати випробувань VJP або HZP не будуть внесені до DGStB.

д) Будь-які претензії з боку поводителів, власників або заводчиків, що виникли через несвоєчасне чи відсутнє внесення даних, покладаються на відповідальний клуб.

(2) Необхідно подати:

а) Загальний звіт, у якому описуються особливі обставини чи труднощі в тлумаченні правил випробувань.

б) Формуляр 2 (повідомлення). Усі запитання в ньому мають бути заповнені повністю та машинописом. Якщо випробування проводилося кількома клубами, вказується головний організатор.

в) Формуляр 1 («заявки») — для всіх зареєстрованих собак, включаючи пізніше зареєстрованих, тих, хто не з'явився, або не отримав оцінку.

г) Формуляри 3 (для VJP) або 5 (для HZP) — по два примірники на кожного з присутніх собак.

д) Якщо під час HZP деякі собаки перевіряються зі слідовою роботою, а деякі без

неї, необхідно подати окремі звіти для кожної з цих груп.

(3) Результати випробувань, що були подані вчасно, заносяться до DGStB: у розділ II — для VJP, в розділ III — для HZP, відповідно до кожного посліду. Також обов'язково вносяться дані про собак, які не склали випробування, із зазначенням причини.

§ 8 Нормативні вимоги

Організатор і керівник несуть відповідальність за правильне проведення випробування.

Якщо випробування не відповідає правилам, воно не визнається, і результати не вносяться до племінної книги.

Тічні суки допускаються до участі тільки з дозволу керівника. Власник повинен повідомити про тічку до початку випробування. Треба забезпечити, щоб інші собаки не відволікалися через її присутність.

Заборонено використовувати засоби дресирування (наприклад, нашийники чи їхні муляжі). Мисливську дичину треба зберігати так, щоб вона не вбирала сторонніх запахів.

Власники з мисливським квитком повинні мати зброю, патрони та посвідчення при собі.

Усі присутні повинні слухати вказівки керівника, суддів та асистентів. Не можна заважати іншим собакам і суддям. Собаки, які не працюють, мають бути на повідку. Ті, що шумлять, мають бути подалі. Власники мають бути готові вчасно вийти на виклик. Глядачі мають триматися позаду, щоб не заважати.

Якщо собака не впорався із завданням, його все одно слід протестувати – це важливо для розведення. Це стосується і собак, які ще можуть бути корисними в мисливстві.

З випробування можуть виключити без повернення внеску того, хто: вказав неправдиві дані про собаку;

пустив собаку без дозволу;

не з'явився на виклик;

не повідомив про тічку суки;

не виконує вказівки керівника або суддів;

поводиться так, що шкодить репутації організації (жорстокість, образи суддів тощо). Якщо є скарга на результат – діє процедура оскарження.

Якщо хтось після оскарження далі намагається змінити рішення або критикує суддів без підстав, це може призвести до виключення з членства або заборони брати участь у випробуваннях. Про це повідомляють керівництво JGHV.

§ 9 Проведення випробування

(1) Обов'язкові і бажані вимоги

(а) Випробування включає обов'язкові («мус») і бажані («слід») вимоги.

(б) Обов'язкові треба виконувати повністю. Якщо собака не виконав обов'язкову вимогу, у цьому завданні він отримує 0 балів.

(в) Якщо не виконано бажану вимогу – оцінка знижується.

(2) Оцінки та бали

а) Судді повинні спочатку виставити оцінки для роботи кожного собаки. Оскільки природні здібності молодого собаки часто виявляються по-різному в певних випадках, загальне враження, є вирішальним для остаточної оцінки, беручи до уваги вік і рівень підготовки собаки. Тільки після цього бали будуть розподілені за категоріями враховуючи виставлені оцінки.

б) Собака складає випробування, якщо має мінімум 3 бали в кожному завданні.

в) На селекційних випробуваннях не ставлять оцінку за зовнішність, але фіксують фізичні вади.

г) Умови виставлення 11 та 12 балів на асоціативних селекційних випробуваннях.

Метою 12-бальної системи є досягнення значущого, достовірного результату випробувань за допомогою диференційованої, стандартизованої оцінки, наскільки це можливо, і виділення собак, які мають особливо високу придатність до племінного розведення. Оцінка «відмінно» (= 12 балів), яка є важливою для племінної та спадкової цінності, і 11 балів в діапазоні оцінок «дуже добре» можуть бути присуджені тільки за дійсно видатні або вище середнього «дуже хороші» задатки в розумінні VZPO і в розумінні оцінки племінної та спадкової цінності

Оцінка «відмінно» 12 балів може бути присуджена тільки в тому випадку, якщо собака виконала принаймні ще одну роботу в діапазоні «дуже добре», отримавши принаймні 10 балів. Якщо під час випробування собака виконала одну або більше робіт з нижчим результатом, 12 балів не можуть бути присуджені.

Оцінка «дуже добре» поділяється на три рівні, при цьому 10 балів повністю відповідають вимогам, описаним у цих правилах проведення випробувань з окремих предметів. Для отримання 11 балів собака повинен продемонструвати поведінку, яка перевищує необхідний рівень. Для цього собака повинен продемонструвати принаймні ще одну поведінку, оцінену на «дуже добре» під час випробування. Якщо собака отримав оцінку нижче «дуже добре» в інший раз під час випробування, він не може отримати 11 балів. Не дозволяється підвищувати оцінку до 11 балів за поведінку, яка неодноразово була оцінена в 10 балів.

Робота по сліду: оцінка «відмінно» = 12 балів

12 балів може бути присуджено тільки в тому випадку, якщо собака працює по сліду, який є складним для роботи через існуючі труднощі (наприклад, сухість, сильний вітер, відкритий ґрунт, стежки, канави), враховуючи час стояння, в концентрованій манері на протязі, що відповідає труднощам, і підтверджує цю роботу принаймні ще один раз, роботу по сліду, яка оцінена в 10 або більше балів. Якщо під час тестування оцінювана робота по сліду оцінюється менше ніж 10 балів, 12 балів не нараховується.

Робота по сліду: оцінка «дуже добре» = 11 балів

11 балів може бути присуджено лише за дійсно сконцентровану роботу по сліду, що характеризується бажанням відстежувати та контролювати у мінливих ґрунтових умовах, тривалість якої має бути адаптована до існуючих труднощів. Присудження 11 балів вимагає підтвердження цієї роботи вище середнього принаймні однією наступною роботою по сліду, яка оцінена не нижче ніж «дуже добре». Нижчі оцінки в ході випробування виключають нарахування 11 балів.

Використання нюху: оцінка «відмінно» = 12 балів

12 балів може бути присуджено лише за виняткове використання нюху. Дуже широке, носове чуття різних видів дичини, птахів, старих слідів тощо може дати цінні підказки. Собака повинен продемонструвати відмінне використання нюху кілька разів. Для отримання 12 балів на НЗР обов'язковою умовою є оцінка використання нюху під час роботи на воді не менше 10 балів.

Використання нюху: оцінка «дуже добре» = 11 балів

11 балів може бути присуджено тільки в тому випадку, якщо собака кілька разів переконливо показав роботу носом у полі, а також отримав оцінку «дуже добре» під час роботи на воді (на НЗР).

Пошук: оцінка «дуже добре» = 11 балів

11 балів може бути присуджено тільки в тому випадку, якщо собака шукає старанно, під контролем, за планом (НЗР) і наполегливо і, зокрема, виразно показує, що він хоче знайти дичину. Таку поведінку собака повинен демонструвати

послідовно протягом декількох робочих сесій, а також протягом відповідного періоду часу.

Стійка: оцінка «дуже добре» = 11 балів

Стійка оцінюється дуже добре (10 балів), якщо собака фіксує кожну дичину (дичину, що летить, зайця), сприйняту носом, допоки поводитир не зможе підійти в спокійному темпі (HZP), щоб взяти собаку, або дичина не вийде з укриття до цього часу. Тільки у випадку особливих труднощів з дичиною, яка не знаходиться у фіксованому положенні, або якщо собака чує дичину здалеку і слідуючи за нею, може бути виставлена вища оцінка (11 балів).

Собака повинен підтвердити цю більш якісну стійку принаймні один раз з оцінкою «дуже добре». Якщо собака отримав оцінку менше, ніж «дуже добре» з іншого завдання під час випробування, він не може отримати 11 балів.

Послух: оцінка «дуже добре» = 11 балів

11 балів може бути присуджено тільки в тому випадку, якщо собака постійно підтримує дуже хороший контакт зі своїм поводитирем під час всієї роботи в полі і на воді (HZP), навіть на великих відстанях, і демонструє всі позитивні якості послуху.

Задоволення від роботи: оцінка «дуже добре» = 11 балів

11 балів може бути присуджено тільки в тому випадку, якщо собака завжди демонструє постійну дуже хорошу готовність до роботи в полі та на воді.

Пошуки качки у водоймі з укриттям: оцінка «відмінно» = 12 балів

12 балів може бути присуджено тільки в тому випадку, якщо собака працює самостійно за невидимою качкою в укритті або по сліду на воді після старту за однією командою і або хапає качку, або виштовхує її з очерету таким чином, щоб її можна було підстрелити. Робота повинна мати високий рівень складності і ставити відповідні вимоги до витривалості та наполегливості.

Пошуки качки у водоймі з укриттям: оцінка «дуже добре» = 11 балів

11 балів може бути присуджено тільки в тому випадку, якщо собака наполегливо і зосереджено працює з качкою в укритті або на водоймі по сліду без значної підтримки поводитира.

д) Судді асоціації повинні робити нотатки про роботу кожного собаки. У нотатках судді також повинні записувати роботу собак, як часто собаку можна було вивести

на дичину, як часто вона працювала по заячому сліду, а також складність і тривалість роботи по цьому сліду.

е) Окремим оцінкам відповідають наступним бали:

відмінно	12 балів
дуже добре	11 балів 10 балів 9 балів
добре	8 балів 7 балів 6 балів
задовільно	5 балів 4 бали 3 бали
незадовільно	2 бали 1 бал 0 балів
не складено	-----

є) Слід зазначити, що пряма оцінка «дуже добре» без будь-яких відрахувань відповідає 10 балам. Оцінка «добре» - 7 балів, оцінка «задовільно» - 4 бали, 11 балів - це більше, ніж пряме «дуже добре», і може бути присуджено тільки в тому випадку, якщо собака кілька разів переконливо спрацював у відповідному предметі дресирування. У предметах дресирування на НЗР може бути присуджено максимум 10 балів у категорії «дуже добре».

ж) Оцінка «відмінно» з 12 балами може бути присуджена лише у виняткових випадках за дійсно надзвичайну роботу, яку собака продемонстрував за складних обставин, див. положення про стандартизоване присудження 11 і 12 балів.

з) Відповідно до змісту селекційного випробування, оцінка «відмінно» може бути присуджена лише за роботу екзменованого по сліду, використання нюху і пошуку качки у воді з великою кількістю укриттів!

і) Головний суддя повинен обчислити середній бал за кожну дисципліну з оцінок усіх суддів своєї групи. Якщо в результаті не виходить ціле число, кількість балів має бути округлена в меншу сторону для часток менше половини, округлена в більшу сторону для половини і більше.

II. Порядок проведення випробувань для молодих собак (VJP)

§ 10 Загальні положення

(1) VJP — це випробування для молодих собак, під час якого за допомогою відповідної підготовки потрібно пробудити природні мисливські здібності молодого собаки настільки, щоб можна було оцінити його нюх, бажання брати слід, виконувати пошук, навички полювання та послух.

(2) На VJP слід перевіряти вміння з наступних завдань:

Завдання	Коефіцієнт оцінювання
Вміння брати слід	2
Використання нюху	2
Виконання пошуку	1
Стійка	1
Контактність	1
Послух	без коефіцієнта
Стійкість до пострілу	без коефіцієнта

(3) Необхідно встановити:

а) Вид полювання (з гавкотом по сліду, з гавкотом по видимій дичині, сумнівне, без гавкоту, пустобрех). Полювання з гавкотом, з гавкотом по видимій дичині або без гавкоту може оцінюватися тільки на зайці або лисиці. Оскільки звук важливий для розведення та використання собаки для полюванні, його також слід встановити, якщо це можливо.

б) Звук, який видає собака при полюванні на іншу хутрову дичину, додатково зазначається в таблиці оцінок і підписується головою суддівської колегії. Беззвучне

переслідування іншої хутрової дичини на відстані слід задокументувати в розділі «Примітки».

в) Характер і поведінка собак протягом усього випробування повинні бути якомога більш детально спостережені, зафіксовані та задокументовані у відповідному іспитовому сертифікаті. Це робиться відповідно до визначення зазначених характеристик (додаток до VZPO, VGPO/VPSO, визначення характеру та поведінки) . Вони наведені в додатку до цього Регламенту.

г) Фізичні вади (вади прикусу, очей, яєчок та інші грубі фізичні вади)

д) ідентичність (перевірка чіпа або татуювання)

(4) Собак слід оцінювати окремо за всіма дисциплінами. Кожній собаці слід надати кілька можливостей продемонструвати свої здібності.

§ 11 Окремі предмети випробування

(1) Вміння брати слід

а) Вміння брати слід перевіряється на сліду, який собака відчуває на нюх, від зайця або лисиці, які для нього невидимі або недостатньо видимі. Поводиреві дозволяється працювати з собакою на повідку довжиною до 30 метрів.

б) Оцінюється бажання брати слід та впевненість у процесі.

в) Бажання брати слід визначається тим, як собака налаштовується на роботу і, з урахуванням відповідних обставин (стану ґрунту, погоди тощо), знаходить слід, охоче і впевнено працює і намагається продовжувати роботу навіть у складних умовах. Бажання брати слід також виявляється в тому, чи собака після візуального переслідування, коли заєць або лисиця зникають з поля зору, спокійно шукає і бере слід, чи припиняє пошуки або навіть безцільно шукає навколо.

г) Впевненість у процесі проявляється у поведінці собаки, як вираз його стабільності характеру, він контролює бажання йти по сліду (бажання добути здобич), тобто, особливо в складних умовах, спокійно шукає слід і таким чином самостійно і впевнено просувається вперед.

д) При винесенні рішення слід враховувати більше бажання йти по сліду, впевненість у процесі та складність, ніж довжину сліду. Собака, яка (навіть при

довшому слідуванні) при першій складності відразу припиняє роботу, не може отримати оцінку «дуже добре» за це завдання.

е) Слідування має бути добре видимим на всій довжині.

(2) Використання нюху

а) Чутливий нюх проявляється під час пошуку, перш за все, часто у виявленні дичини, завдяки широкому діапазону її пошуку, короткому маркуванню місць її перебування та випадковому маркуванню місць перебування дрібних птахів.

б) Під час переслідування варто особливо звертати увагу на реакцію при втраті, перетині та повторному знаходженні сліду.

в) На основі цих спостережень формується загальна оцінка роботи нюху.

(3) Виконання пошуку

Під час виконання пошуку основну увагу слід приділяти бажанню знайти. Крім того, пошук повинен бути старанним, широким, швидким, витривалим і адаптованим до місцевості. Під час VJP ще не очікується плановий пошук. Переважно рисьовий пошук може бути оцінений максимум на «добре» (7 балів).

(4) Стійка

а) Здатність до фіксування стійки полягає у тому, що собака виявляє або вистежує знайденого дикого звіра. При цьому не вимагається тривала стійка. Слід враховувати особливі труднощі, пов'язані з невизначеним диким звіром. Повторне вистежування не вважається помилкою. Собаки, у яких помічено моргання, не можуть пройти випробування.

б) Стійка на пернату або хутрову дичину оцінюється однаково. Полювання на дрібних птахів може бути включено в оцінку у виняткових випадках.

(5) Навченість та послух

а) Навченість— це прагнення собаки підтримувати зв'язок зі своїм поводитирем. Вона полягає, серед іншого, у тому, як собака під час прив'язування та відв'язування, під час пошуку та стійки шукає зоровий контакт та зв'язок із поводитирем навіть на великій відстані. Також показовим є те, як він поводить після переслідування дичини, чи швидко він знову намагається налагодити зв'язок, чи використовує можливість для тривалого самотійного продовження полювання.

б) Послух перевіряється протягом усього іспиту. Він оцінюється лише за допомогою оцінок (дуже добре, добре, задовільно, незадовільно) без присвоєння робочих балів. Послух проявляється в керованості собаки під час роботи та в тому, що собака виконує сприйняту команду (свисток та/або голос) свого господаря. Послух при контакті з дичиною не вимагається. Собаки, які отримали оцінку «незадовільно», тому що постійно виходять з-під контролю поводиря, унеможлиблюють свою перевірку і, таким чином, за певних обставин заважають проведенню всього випробування, не можуть його скласти і повинні бути виключені з подальшого випробування.

(6) Перевірка стійкості до пострілів

Для перевірки стійкості до пострілів поводири повинен, під час пошуку собаки, перебуваючи поблизу нього (на відстані пострілу дробом), зробити щонайменше 2 постріли дробом з інтервалом у щонайменше 20 секунд. Якщо поведінка собаки не може бути достовірно оцінена, перевірку стійкості до пострілів слід повторити не раніше ніж через 30 хвилин. Повторна перевірка стійкості до пострілів не допускається після однозначно продемонстрованої поведінки.

Під час перевірки стійкості до пострілів у полі реакція на постріл може проявлятися в різних формах (позитивна/негативна). При оцінці стійкості до пострілів розрізняють:

- Стійкий до пострілів
- Злегка чутливий до пострілів
- Чутливий до пострілів
- Сильно чутливий до пострілів
- Боїться пострілів

а) Стійкий до пострілів: собака, який не виявляє жодних негативних реакцій (залякування/боязкості) на постріл і радісно продовжує свою роботу (пошук).

б) Злегка чутливий до пострілів: собака, у якого спостерігається лише загальне залякування, але це не заважає йому продовжувати роботу (пошук).

в) Чутлива до пострілів: собака, яка, виявляючи ознаки боязкості, шукає захисту у свого керівника або, під негативним впливом, відмовляється продовжувати роботу,

але протягом хвилини знову повертається до своєї роботи (пошуку). Відстань і швидкість пошуку зазнають негативного впливу від пострілів.

г) Сильно чутливий до пострілів: собака, який, виявляючи ознаки страху, шукає захисту у свого керівника або, перебуваючи під негативним враженням, відмовляється продовжувати роботу і тільки через більше ніж хвилину відновлює свою роботу (пошук). Дальність і швидкість пошуку негативно впливають на постріл.

д) Боїться пострілів: собака, який замість того, щоб шукати захисту у свого керівника, тікає і таким чином ухиляється від впливу свого поводиря для продовження роботи (пошуку).

е) Собаки, які сильно чутливі до пострілів або бояться пострілів, не можуть пройти випробування. Однак вони повинні бути перевірені в інтересах розведення.

є) Якщо собака не відходить від господаря або відходить недостатньо далеко (відстань пострілу дробом) при появі зброї, він вважається «неперевіраним». Те саме стосується собак, які без ознак боязкості відмовляються продовжувати роботу вже після першого пострілу. У таких випадках собака не може скласти випробування. В обох випадках у разі сумнівів повторна перевірка стійкості до пострілів можлива не раніше ніж через 30 хвилин.

(7) Визначення характеру та поведінки

Визначення характеру та поведінки на основі додатка до цього Регламенту.



Спілка мисливських собак
Оціночний лист асоціативних молодіжних випробувань (VJP)

Форма 3
2018-1

Спілка: _____ №. в електронній базі даних: _____
Місце випробування: _____ Дата випробування: _____
Поводир _____ Індекс _____ Місце проживання _____

Кличка собаки _____ Дата народження: _____ ☐ кобель ☐ сука
Порода _____ №. у племянній книзі: _____
мати: _____ №. у племянній книзі: _____
батько _____ №. у племянній книзі: _____

Спосіб полювання (заєць, лисиця)

- ☐ з гавкотом по сліду
☐ з гавкотом по видимій дичині
☐ сумнівне
☐ без гавкоти
☐ пустобрех

Полювання з гавкотом на іншу дичину _____

	Робочі бали	коефіцієнт	Залікові бали
1. Робота по сліду (заєць або лисиця)		2	
2. Використання нюху		2	
3. Пошук		1	
4. Стійка		1	
5. Контактність		1	
6. Стійкість до пострілів ☐ Стійкий до пострілів ☐ Злегка чутливий до пострілів ☐ Чутливий до пострілів ☐ Сильно чутливий до пострілів ☐ Боїться пострілів ☐			
	Загальний бал		

Підпис головного судді _____

Послух: ☐ дуже добре ☐ добре ☐ задовільно ☐ незадовільно

Визначення характеру та поведінки

Темперамент

- ☐ байдужий/флегматичний
☐ спокійний/врівноважений
☐ жвавий/темпераментний
☐ збуджений/нервовий/надмірно напружений

самовпевненість

- ☐ упевнений у собі
☐ полохливий/непевнений
☐ боязкий

соціалізація

- ☐ соціально адаптований
☐ агресивний до людей
☐ агресивний до інших собак

інше

- ☐ боїться дотику (рук)
☐ боїться дикої тварини

Фізичні вади

Прикус: ☐ без недоліків ☐ клещеподібний ☐ перехресний ☐ перекус ☐ недокус
Вади премолярів: _____ Вади молярів _____ Інші вади зубів _____
Очі: ☐ без вад ☐ ентропія ☐ ектропія Інші вади очей _____

Вади яєчок:

Інші грубі фізичні вади _____

Зауваження _____

Не складено – причина (письмове пояснення) _____ Складено _____ балів

Головний суддя _____ Суддя _____ Суддя _____ Суддя _____

Номер судді _____ Номер судді _____ Номер судді _____ Номер судді _____

III. Порядок проведення осіннього селекційного випробування (HZR)

§ 12 Загальні положення

(1) Під час HZR на першому плані стоїть визначення розвитку природних здібностей молодого собаки з точки зору його придатності та майбутнього використання в різноманітних мисливських цілях і як селекційного собаки.

На цей час навчання мисливського собаки щодо роботи в полі та на воді має бути в основному завершене.

(2) Під час HZR слід перевіряти такі предмети:

	Предмет	Коефіцієнт оцінювання
Вроджені якості	Вміння брати слід	3
	Використання нюху	3
	Виконання пошуку	2
	Стійка	2
	Контактність	2
	Працелюбність	1
	Робота у воді б) пошук качки у густій водянній рослинності	3
Набуті навички	Робота у воді	
	а) пошук загубленої дичини у зарослому водоймищі	1
	Пошук загубленої пернатої дичини	
	1) Робота з підбитою куркою, включаючи подачу	1
	2) Пошук загубленої дичини	1
	3) Волочіння пернатої дичини	1

	Волочіння хутрової дичини	1
	Спосіб подачі	
	а) Заєць	
	б) Качка	
	с) Перната дичина	
	Середній бал за шкалою а–с	1
	Послух	1

Крім того, необхідно перевірити стійкість до пострілів під час польових робіт та робіт на воді.

(3) Необхідно встановити:

а) Вид полювання (Вид полювання (з гавкотом по сліду, з гавкотом по видимій дичині, сумнівне, без гавкоту, пустобрех). Полювання з гавкотом по сліду, з гавкотом по видимій дичині, без гавкоту може оцінюватися тільки по роботі із зайцем або лисиці. Оскільки голос важливий для розведення та використання собаки в полюванні, його також слід оцінити, якщо це можливо.

б) Гавкіт, продемонстрований на іншому хутровому звірі, додатково зазначається в таблиці оцінок і підписується головою суддівської колегії. Беззвучне переслідування на іншому хутровому звірі зазначається в коментарях.

в) Характер і поведінка собак під час всього випробування повинні бути якомога більш всебічно спостережені, зафіксовані та задокументовані у відповідному сертифікаті випробування. Це відбувається відповідно до визначення зазначених характеристик (додаток до VZPO, VGPO/VPSO, визначення характеру та поведінки). Вони наведені в додатку до цього Регламенту.

г) Фізичні вади (вади прикусу, очей, яєчок та інші грубі фізичні вади)

д) Ідентичність (перевірка чіпа або татуювання)

(4) Собак слід перевіряти окремо в усіх дисциплінах. Кожній собаці слід надати кілька можливостей продемонструвати свої здібності під час роботи в полі.

§ 13 Робота в полі

(1) Робота по сліду

а) Якщо надається можливість перевірити вміння брати слід, то поводитир повинен обов'язково вказати при реєстрації, чи буде його собака перевірятися в цьому завданні. Якщо при реєстрації дається ствердна відповідь, то вміння брати слід вважається для нього обов'язковою дисципліною. Якщо вміння брати слід не є предметом перевірки, показана робота не може бути оцінена, але нюхові здібності можуть бути використані для оцінки.

б) Вміння брати слід перевіряється на сліду, який собака відчуває на нюх, від зайця або лисиці, які для нього невидимі або більше невидимі. Поводиреві дозволяється працювати з собакою на повідку довжиною до 30 метрів.

в) Оцінюється бажання працювати по сліду та впевненість у процесі.

г) Бажання працювати по сліду визначається тим, як собака налаштовується на роботу та, з урахуванням відповідних умов (стану ґрунту, погоди тощо), знаходить слід, охоче та впевнено працює і намагається продовжувати роботу навіть у складних умовах. Бажання брати слід також показує, чи собака після візуального переслідування, коли заєць або лисиця зникають з поля зору, спокійно шукає і бере слід, чи він припиняє пошуки або навіть безцільно блукає навколо.

д) Впевненість у процесі проявляється в поведінці собаки, як вираз його стабільності характеру, він контролює бажання йти по сліду (бажання здобути здобич), тобто, особливо в складних умовах, спокійно шукає слід і таким чином самостійно і впевнено просувається вперед.

е) При оцінюванні слід враховувати більше бажання йти по сліду, впевненість у роботі по сліду та складність, ніж довжину сліду. Собака, яка (навіть при довшому слідуванні) при першій складності відразу припиняє роботу, не може отримати оцінку «дуже добре» за індивідуальну роботу.

є) Вміння брати слід повинно бути добре помітним на всій довжині.

(2) Використання нюху

Витончене використання нюху проявляється під час пошуку, перш за все, у частому знаходженні дичини, у витягуванні дичини, у маркуванні місць перебування дичини та у випадковому маркуванні місць перебування дрібних птахів. Під час

роботи по сліду потрібно звертати особливу увагу на обережне сприйняття запаху сліду та на реакцію при втраті, перетині та повторному знаходженні сліду. Висновки щодо роботи у воді повинні бути включені до остаточної оцінки.

(3) Виконання пошуку

Ведення пошуку має бути старанним, просторим, швидким, витривалим, адаптованим до місцевості та позначеним бажанням знайти. На відміну від VJP, можна очікувати планового пошуку. Переважно швидкий пошук може бути оцінений максимум на «добре» (7 балів).

(4) Стійка

а) Виявлену дичину собака повинен зафіксувати стійкою. Дуже хороша стійка проявляється, серед іншого, в тому, що собака тримає дичину на місці або лежить перед нею, поки його власник не підійде або дичина не встане. Слід враховувати особливі труднощі, пов'язані з дичиною, яка не лежить на місці. Повторне підстрибування не повинно знижувати оцінку полювання. Собаки, у яких було виявлено моргання, не можуть скласти іспит.

б) Полювання на пернату або хутрову дичину оцінюється однаково. Полювання на дрібних птахів може бути включено в оцінку у виняткових випадках.

(5) Контактність

Контактність — це прагнення собаки підтримувати зв'язок зі своїм поводителем. Вона проявляється, серед іншого, у тому, як собака під час прив'язування та відв'язування, під час пошуку та стійки шукає зоровий контакт та зв'язок з поводителем, навіть на великій відстані. Також показовим є те, як він поводить себе після переслідування дичини, чи швидко він знову намагається налагодити зв'язок, чи використовує можливість для тривалого самостійного продовження полювання.

(6) Радість від роботи

При оцінці радості від роботи важливими є бажання і готовність до роботи, які собака демонструє у всіх предметах. Це визначається шляхом ретельного спостереження протягом усього іспиту.

§ 14 Робота на воді

А. Загальна частина

Відповідно до § 1 абз. 3 Федерального закону про полювання та доповнюючих положень у законах про полювання окремих земель, для проведення полювання на водоплавну дичину з дотриманням правил полювання та захисту тварин необхідне використання придатних мисливських собак.

Робота на воді має на меті підготувати мисливського собаку до його майбутніх завдань на практиці, тобто, перш за все, до пошуку хворої або загублої водоплавної дичини, що впала у воду, підтвердити результат випробувань та задокументувати його для селекції.

Щоб, з одного боку, досягти мети роботи на воді, а з іншого — провести випробування з дотриманням вимог захисту тварин, при використанні живих качок необхідно дотримуватися таких принципів:

(1)	Загальна обов'язковість
	а) Наведені нижче принципи загальної частини А є обов'язковими для всіх членських клубів, які проводять випробування за живою качкою з дотриманням правил, що діють в окремих федеральних землях.
	б) Їх також слід ретельно дотримуватися під час тренувань у воді, при цьому необхідно забезпечити, щоб собака працював не більше ніж з трьома качками загалом.
	в) Умисні або грубі порушення цих положень тягнуть за собою негайне виключення з подальших тренувань або випробувань. За це не передбачене ні кримінальне, ні адміністративне переслідування, а також внутрішньоорганізаційні дисциплінарні процедури.
(2)	Водні об'єкти
	Водойма для випробувань повинна бути такою за розмірами (мінімум 0,25 га водної поверхні), глибиною або шириною в деяких місцях 6 м, глибиною води (яку собака може подолати тільки плаваючи), покриттям (приблизно 500 кв. м), щоб качка могла повною мірою використати свої можливості для втечі.
(3)	Відповідальні особи

	а)	Асоціації призначають для кожного випробування відповідальну особу (VR-JGHV), яка як голова повинна стежити за точним дотриманням усіх наступних положень випробувань на воді. Ця особа може бути також відповідним головою групи суддів.
	б)	Окрім особи, визначеної в пункті а), відповідальність за дотримання цих правил несе також організатор змагань.
(4)		Качки
	а)	Для роботи на воді можуть використовуватися тільки повністю дорослі крижні качки, здатність яких до польоту на короткий час обмежується за методом професора Мюллера (паперова манжета на окремих махових перах крила).

б) Качки повинні бути звиклими до води та укриття вже під час вирощування та утримання, тобто вміти плавати, пірнати та ховатися в укритті. Належне вирощування повинно бути підтверджене птахофермою. Качки повинні мати можливість змащувати своє пір'я до самого початку випробування.

в) Якщо неможливо утримувати качок хоча б тимчасово для звикання, їх можна перевезти до місця випробування безпосередньо перед випробуванням і утримувати там так, щоб вони не заважали проведенню випробування.

г) Час використання качки під час випробування не повинен перевищувати 15 хвилин. Переслідування на відстані небажане і має бути припинене якомога швидше.

д) Качка, яку собака приніс живою, повинна бути негайно вбита.

е) Мертві качки повинні зберігатися окремо від живих.

є) Контейнери з качками слід розміщувати так, щоб собака не міг їх знайти під час роботи.

(5) Період розмноження

Робота на воді з живими качками може практикуватися та перевірятися тільки поза періодом розмноження.

(6) Вимоги до випробування на воді

Випробування з качкою може проводитися тільки після того, як собака продемонстрував стійкість до пострілів і впевнений пошук та принесення мертвої качки з укриття.

(7) Собаки

а) Допускаються тільки собаки, власники яких мають дійсну мисливську ліцензію. Винятки допускаються тільки з особливих мисливських та племінних причин. Вони повинні бути обґрунтовані.

б) Собаки, які не пройшли випробування в одній з дисциплін, перелічених у пункті 6, або раніше під час цього випробування проявили боязнь пострілів та/або дичини, не можуть далі випробовуватися на воді.

в) У кожному випробуванні повинен бути представлений перевірений, досвідчений мисливський собака, який може бути використаним для додаткового відстеження, якщо це необхідно.

г) В принципі, для кожної собаки використовується тільки одна качка. Використання додаткової качки дозволяється тільки в тому випадку, якщо собака не зміг виконати завдання по першій випущеній качці (наприклад, у разі передчасного припинення).

д) Собаки, які один раз пройшли випробування з дисципліни "пошук качки у воді з густою рослинністю" (не менше ніж "задовільно") не може бути повторно протестований з цього предмета. Це не стосується подальшого тестування в рамках селекційного відбору або міжнародних випробувань (наприклад, Hegewald; ІКР тощо).

е) У разі невдачі дозволяється одноразове перескладання випробування.

є) Оцінка, отримана за перше складене випробування, включається до таблиці оцінок за всі наступні складені іспити з приміткою: "за результатами іспиту ...".

Копію цієї довідки необхідно подати організатору випробування разом із заявою про реєстрацію.

ж) На додаток до загального результату відповідного випробування, кожне випробування з дисципліни "Пошук качки у воді з густою рослинністю" повинен бути внесений до родоводу з оцінкою (і, можливо, балами).

В. Спеціальна частина

Наступні дисципліни тестуються на HZP у такій послідовності: стійкість до пострілів, пошук загубленої качки у воді з густою рослинністю, спосіб повернення качки.

У випадку перескладання випробування внаслідок нескладання (§ 14), вся робота

на воді повинна бути перевірена в рамках асоціативного випробування. Якщо попередньо було складено кілька випробувань, то найкращий результат присуджується з дисципліни "Пошук загубленої качки у воді з густою рослинністю". Якщо собака знайшов живу качку під час всієї роботи на воді, ця робота зараховується у цьому випробуванні. Раніше отримана оцінка не приймається і не впливає на результат. Така подія повинна бути вказана окремо в загальному протоколі випробувань.

(8) Стійкість до пострілів

а) Підстрелену качку кидають далеко у відкриту, бажано чисту воду на очах у собаки. Потім поводитир просить собаку дістати її. Собака повинен розпочати роботу на воді протягом приблизно однієї хвилини після того, як було віддано команду, інакше собака не зможе пройти подальше випробування на воді.

б) Поки собака пливе до качки, поводитир або призначена та уповноважена особа повинна зробити постріл у воду в напрямку качки (поруч або трохи позаду неї). У момент пострілу собака повинен знаходитися приблизно на півдорозі між берегом і качкою. Собака повинен принести качку, яка потрапила в поле зору (качка, яка потрапила в поле зору, вважається знайденою). Бажано, щоб собака швидко підняв качку і приніс її з радістю і бажанням, без будь-якого подальшого впливу з боку поводитиря. Похвала собаці та/або звернення уваги на поводитиря тільки після того, як собака взяв качку, дозволяється без зменшення балів/нагороди, якщо собака в цей час працює правильно. Втручання поводитиря (максимум два рази за одну подачу) у разі неправильної поведінки собаки дозволяється тільки після того, як собака взяв дичину, і оцінюється зі зниженням оцінки за подачу (одне втручання: оцінка "добре"; два втручання: оцінка "достатньо"). Якщо поводитир втручається більше двох разів у цей час у разі неправильної поведінки, собака отримує оцінку "недостатньо" за подачу. Якщо стрілець не стріляє у воду, процедуру необхідно повторити, навіть якщо собака знайшов качку.

в) Собака, який не пройшов цей тест, не може бути допущений до подальших випробувань на воді.

(9) Загублений і знайдений у водах з густою рослинністю

а) Пошук загубленої дичини у воді з густою рослинністю проводиться відразу після перевірки на стійкість до пострілів.

б) Свіжопідстрелену качку кидають в укриття таким чином, щоб собака не бачив ні кидка, ні качки з берега. Якщо є можливість, качку слід розмістити (острівце, протилежний берег, очеретяні зарості) так, щоб собаку можна було відправити в укриття на відкритій ділянці води.

в) Поводир вказує собаці приблизний напрямок, в якому лежить качка, з місця, розташованого приблизно за 30 метрів від качки. Звідти собака повинен шукати качку самостійно. Він повинен її знайти.

г) Поводир може підтримувати і направляти собаку, однак постійне втручання, стрілянина або кидання каміння зменшують оцінку. Собака повинен принести качку відразу, коли її знайде. Бажано, щоб собака швидко взяв качку, з радістю і бажанням приніс її без будь-якого впливу з боку поводиря. Хвалити собаку та/або робити зауваження поводитир може тільки після того, як собака взяв качку, дозволяється без зменшення балів/предикат, якщо собака до цього часу працює правильно.

д) Собака, який не знайшов качку з першого разу, не може пройти випробування. Знайденою вважається качка, яку сприйняв собака. Втручання поводиря (не більше двох разів за одну подачу) у разі неправильної поведінки собаки дозволяється тільки після того, як дичину було взято, і оцінюється як зниження оцінки для подачі (одне втручання - оцінка "добре"; два втручання - оцінка "достатньо"). Якщо поводитир втручається більше ніж двічі в предмет пошуку у випадку неправильної поведінки, собака отримує оцінку "недостатньо" за пошук і за відповідний предмет "Пошук загубленої дичини у воді з густою рослинністю".

е) Собака, який не отримав принаймні оцінку "задовільно" не може бути протестований далі на воді.

є) Якщо під час цієї роботи собака натрапляє на живу качку, процедура повинна бути виконана відповідно до § 14 (10), а робота повинна бути оцінена за темою "Пошук качки на закритій водоймі". Якщо ця робота оцінена щонайменше на "задовільно", дисципліна "Пошук загубленої качки у воді з густою рослинністю" повинна бути повторена на качці, яку для собаки спочатку помістили у воду.

(10) Пошуки качки у водах з густою рослинністю

а) Качка випускається в укритті без пострілу. Собаці не дозволяється бачити цю підготовку.

б) Після випуску судді ведуть поводиря до точки на відстані пострілу з рушниці від місця випуску качку і вказують йому напрямок. Тут поводитир віддає команду собаці шукати качку.

в) Собака повинен шукати і знайти качку самостійно. Поводир може направляти і підтримувати собаку в його роботі, але оцінка не зараховується, якщо собака постійно піддається впливу.

г) Як тільки собака виштовхне качку з укриття і почне її видиме переслідування, поводитир або призначена і уповноважена особа повинен застрелити її, якщо це можливо без загрози для безпеки.

д) Підстрелену або схоплену качку собака повинен принести.

е) Судді повинні припинити роботу собаки, як тільки вони сформували остаточне

рішення. Це також стосується випадків, коли качка не була підстрелена перед собакою або якщо у суддів склалося враження, що собака не відповідає вимогам.

є) Собака, який не знайшов качку, підстрелену або підняту перед ним, з першого разу, не може пройти випробування. У цьому випадку пошук качки в закритій воді також оцінюється на "незадовільно". Бажано, щоб собака швидко взяв качку і з радістю і бажанням поніс її без будь-якого подальшого впливу з боку поводиря. Похвала собаці та/або звернення уваги на поводиря тільки після того, як собака підняв качку, дозволяється без зменшення балів, якщо собака працює правильно в цей момент. Знайденою вважається качка, яку відчув собака. Втручання поводиря (максимум два рази за одну подачу) у разі неправильної поведінки собаки дозволяється тільки після того, як дичину було піднято, і оцінюється зі зниженням оцінки за подачу (однократне втручання: оцінка "добре"; двократне втручання: оцінка "задовільно"). Якщо поводитир втручається більше двох разів у дисципліні "пошук качки у воді з густою рослинністю" у випадку неправильної поведінки, собака отримує "незадовільно".

(11) Принесення качки.

а) Тип подачі стосується виконання подачі і того, чи хоче собака взагалі приносити дичину поводиреві. Сюди також входить навичка, отримана під час тренування, як собака бере дичину, несе її (хват) і приносить поводиреві. Правильне підхоплення і перенесення демонструється тим, що собака пристосовує хватку до типу і ваги дичини. Занадто сильний або занадто боязкий захват, утримання і перенесення є помилкою. Зминання або відщипування слід розпізнавати і вважати помилкою. За умови надмірного зминання, обціпування та копання випробування не може бути пройдене.

б) Якщо собака спочатку опускає качку на землю – наприклад, щоб обтрусити себе – він може отримати максимум "добре" (7 балів) за цю дисципліну. Однак, якщо собака спочатку схопив підстрелену або кинуту у воду качку невдало (наприклад, за голову, крило або хвіст), а потім покращив хватку на землі, не обтрушуючись, потім дістав її, сів і правильно відпустив, собака може бути знижений в оцінці за покращення хватки тільки в тому випадку, якщо жива качка могла втекти від нього в процесі.

в) Якщо собака обтрушується і тримає качку в пащі, це не повинно вважатися помилкою.

г) Для оцінки роботи по качці важливо переконатися, що собака приніс качку поводиреві згідно з інструкцією, сів і поклав її правильно. При оцінюванні "типу подачі" необхідно враховувати всі подачі собаки під час роботи на воді.

д) Якщо окрема робота оцінена як "незадовільно" або "не оцінено" у пошуку качки, загальна оцінка за пошук качки може бути тільки "незадовільно" або "не оцінено".

е) Похвалити собаку та/або звернути увагу на поводиря тільки після того, як собака підняв качку, дозволяється без зниження балів або предиката, якщо собака в цей

час працює правильно. Качка, яку собака сприйняв, вважається знайденою.

є) Якщо під час пошуку собаці створюються перешкоди через виняткові обставини, йому необхідно надати іншу можливість принести качку, яку підклали йому або підстрелили для нього.

§ Розділ 15 Пошук втрачених мисливських птахів та волочіння

Собака повинен принести свіжо підстрелену пернату дичину.

Існують деякі можливості:

1) Робота з куркою (фазаном) або

2) вільний пошук і добування свіжопідстреленої (не кинутої) дичини, або

3) Залучення пернатої дичини

(1) Робота з куркою (фазаном). Оцінюється робота, якщо собака знайшов курку (фазана), йдучи по сліду, і приніс її своєму поводиреві. Собака повинен принести знайдену птицю. Робота по курці (фазану) оцінюється тільки по тому, чи пристосовується собака до роботи і як він її виконує, а також чи прагне він до пошуку. З іншого боку, виконання пошуку як вираження навичок, отриманих під час тренування, підлягає цензурі для спеціалізованого типу пошуку. Похвала собаці та/або зауваження кінолога дозволяється тільки після того, як собака взяв дичину, без зниження балів або оцінки, якщо собака в цей час працює правильно. Втручання поводиря (максимум два рази за одну спробу) у разі неправильної поведінки собаки дозволяється тільки після того, як собака взяв дичину, і оцінюється зі зниженням оцінки (одне втручання - оцінка "добре"; два втручання - оцінка "задовільно"). Якщо поводир втручається більше двох разів, внаслідок неправильної поведінки, собака отримує оцінку "незадовільно" з дисципліни.

(2) Вільний пошук і вилучення свіжо підстреленої (не кинутої) дичини

а) Ця робота може бути зарахована тільки в тому випадку, якщо підстрелений птах впав в укриття, а собака не помітив його падіння.

б) Якщо собака, що працює в цей момент, побачив момент падіння, судді повинні залучити іншого собаку, який ще не мав можливості добувати пернату дичину і який не бачив її падіння, щоб він дістав пернату дичину, що впала в зарослі.

в) Для цього випробування поводиреві вказують приблизне місце, де впала дичина. Поводир повинен пустити собаку для пошуку загубленої дичини приблизно за 40 метрів до цієї точки і може йти позаду собаки, який шукає загублену дичину.

г) Собака повинен шукати на очах у поводиря і своєю контрольованою ходою та роботою носом показувати, що він хоче знайти загублену дичину. Робота "Вільний пошук і принесення свіжостріляної (не кинутої) пернатої дичини" призначена лише для того, щоб оцінити, чи адаптується собака до роботи і чи хоче він шукати. Він повинен принести знайдену дичину. Хвалити собаку та/або звертати увагу дозволяється тільки після того, як собака підняв дичину, без зниження балів або

оцінки, якщо собака в цей час працює правильно. Втручання поводиря (максимум два рази за одну подачу) у разі неправильної поведінки собаки дозволяється тільки після того, як собака взяв дичину, і оцінюється зі зниженням оцінки за подачу (одне втручання - оцінка "добре"; два втручання - оцінка "задовільно"). Якщо поводитир втручається більше двох разів у випадку неправильної поведінки, собака отримує оцінку "незадовільно" за принесення дичини та за відповідну дисципліну.

д) Оцінка цієї роботи повинна ґрунтуватися на тому, як собака адаптується до цього завдання.

е) Якщо собака спочатку показує роботу в цьому предметі, а потім приносить своєму поводитиреві курку (фазана) з хорошою або дуже хорошою оцінкою, то собаці зараховується найкраща робота. Собака, який не приніс свіжопідстреленого і знайденого мисливського птаха, не може пройти випробування.

(3) Залучення пернатої дичини

а) Якщо можливості для (1) і (2) не надані або якщо собака не хоче шукати, то для нього слід надати пернату дичину.

б) Волок прокладається суддею безпосередньо перед випробуванням собаки на зарослому ґрунті, по можливості з попутним вітром і двома тупокутними поворотами. Лінія повинна бути чітко позначена. Довжина маршруту повинна бути приблизно 200 метрів. Відстань між окремими волоками повинна бути не менше 80 метрів. Волоки повинні бути якомога рівнішими. В кінці розміщують, якщо це можливо, свіжовідстріляну пернату дичину того ж виду (не приховано або в заглибині ґрунту). Після цього суддя повинен відійти в сторону і сховатися в безпосередній близькості таким чином, щоб собака в кінці волоку не міг його бачити. Там він повинен покласти перед собою другу тушку пернатої дичини. Суддя не повинен відволікати собаку в тому, щоб він взяла цю дичину.

в) Собака не повинен бачити момент прокладання волоку. Поводир може попросити, щоб його собаці поклали дичину, щоб собака міг її дістати. Якщо він бажає скористатися цією можливістю, він повинен повідомити про це суддів до початку прокладання волоку. У цьому випадку прокладач волоку також повинен вільно покласти другу дичину того ж виду перед собою у схованці. Він повинен ховатися до тих пір, поки його не покличуть.

г) На прохання поводиря, волоки можуть бути зроблені тільки з одним екземпляром даного виду дичини, про яку йдеться. У цьому випадку дичину, яку потрібно принести, необхідно розмістити в кінці волоку приблизно за 10-15 метрів перед прокладачем волоку і відпустити з волоку перед початком роботи.

е) Перші 30 метрів волоку поводитир може працювати на повідку, після чого він повинен відпустити собаку і не слідувати за ним далі. З цього моменту собака повинен працювати по волоку самостійно і повинен знайти слід у носовому контакті з волоком. Якщо собака повертається, не знайшовши його, і не береться за пошук знову самостійно, поводитир може запустити його ще двічі. Кожен новий

старт і кожен вплив поводиря на собаку на шляху до волоку знижує оцінку за цей вид роботи. У роботі по волоку оцінюється тільки шлях до дичини. Під час волочіння дичини оцінюється тільки те, чи пристосовується собака до роботи і як саме, і чи хоче він шукати.

є) Собака повинен принести знайдену дичину. Хвалити собаку та/або звертати увагу на поводиря дозволяється тільки після того, як собака взяв дичину, без зменшення балів/нагороди, якщо собака в цей час працює правильно. Втручання поводиря (максимум два рази за одну подачу) у разі неправильної поведінки собаки дозволяється тільки після того, як собака взяла дичину і він отримує за це знижену оцінку (за одне втручання - "добре", за два - "задовільно"). Якщо поводитир втручається більше двох разів у випадку неправильної поведінки, собака отримує оцінку "незадовільно" за принесення та відповідну дисципліну.

ж) Собака, який знайшов дичину, що волочиться, або ту, що поставлену перед прокладачем волоку, і не приніс її, не може пройти випробування. Собака, який знайшов і не приніс, не може бути допущений до повторного випробування. Однак собаці, який знайшов одну дичину, а приніс іншу, не може бути зараховано як помилку. Виконання принесення як вираження навичок, отриманих під час тренувань, повинно бути оцінене з дисципліни принесення.

з) Якщо собака заважає через виняткові обставини під час перетягування або принесення, йому потрібно дати нове завдання.

(4) Волок для подачі хутрової дичини

а) Під час робота з волоком для подачі хутрової дичини використовують зайців або кролів, він повинен мати довжину приблизно 300 метрів з двома тупокутними поворотами, причому перший поворот повинен бути зроблений приблизно через 100 метрів після початку волоку.

б) У всіх інших відношеннях застосовуються ті ж самі положення, що і для волоку пернатої дичини.

(5) Подача пернатої та хутрової дичини

а) Під способом подачі варто розуміти здійснення подачі, а також, чи собака хоче взагалі подавати дичину своєму поводитиреві. Сюди також відноситься навик, набутий на практиці, як собака піднімає дичину, несе її (хват) і доставляє її до поводиря. Правильний хват і перенесення демонструється тим, що собака регулює хватку відповідно до типу і ваги дичини. Неправильно хапати, тримати і нести занадто сильно або занадто боязко. Зминання або відщипування слід розпізнавати і вважати помилкою. За умови надмірного зминання, обціпування та копання випробування не може бути пройдене.

б) Про правильну подачу свідчить те, що собака приходить до поводиря зі знайденою дичиною з радістю і бажанням, рухаючись без команди або на просту –

негучну! – команду собака повинен сидіти поруч з поводитирем і спокійно тримати дичину в улові, поки хендлер не спіймає її, не хапаючи поспішно, і не забере її у нього за відповідною командою. Якщо собака впустив дичину, це може бути оцінено тільки на "добре" (7 балів)

в) Втручання поводиря (максимум два рази під час одного виконання) у разі неправильної поведінки собаки дозволяється тільки після того, як собака взяв дичину, і оцінюється як зниження оцінки з пошуку (одне втручання – оцінка "добре"; два втручання – оцінка "задовільно"). Якщо поводитир втручається більше двох разів у випадку неправильної поведінки, собака отримує оцінку "незадовільно" за пошук і з відповідної дисципліни.

г) Усі три об'єкти пошуку (хутрова дичина, качка, перната дичина) повинні бути оцінені окремо. Кожен окремий об'єкт пошуку повинен бути оцінений щонайменше на "задовільно" - 3 бали. З цих оцінок необхідно вирахувати середній бал. Якщо в результаті виходить не ціле число, його слід округлити в більшу або меншу сторону. Якщо у разі невдачі собаки окрема дисципліна оцінюється як "незадовільно" (від 0 до 2 балів) або якщо зазначається "не перевірено", то загальна оцінка з дисципліни типу пошуку також може бути тільки "незадовільно" (від 0 до 2 балів) або "не перевірено" (---).

§ 16 Послух

(1) У той час як встановлюється контактність, поводитир вимагає послуху від собаки.

(2) Послух без торкання до дичини демонструється слухняністю собаки під час роботи, а також тим, що собака негайно і охоче виконує команду (оклик, свисток або сигнал) свого господаря. Про це також свідчить спокійна поведінка собаки під час роботи інших собак, яка доводить, що собака не заважає своєму поводитиреві або іншому мисливцю під час полювання.

(3) Слухняність у разі контакту з дичиною не вимагається. Собаки, які постійно ухиляються від впливу поводиря, унеможливають виконання власної перевірки і, таким чином, можуть зірвати все випробування, не проходять і повинні бути усунені від подальших випробувань.

§ Розділ 17 Стійкість до пострілів у польових умовах

(1) Перевірка поведінки на постріл проводиться так само, як і в абзаці (6) § 11 VJP.

(2) Собаки з підвищеною чутливістю та/або лякливою до зброї не можуть пройти випробування. Однак, в інтересах розведення, вони повинні бути протестовані, за винятком роботи на воді.



Асоціація мисливських собак
Оціночний лист осінніх асоціативних селекційних випробувань (HNP)

Форма 5
2018-1

Асоціація: _____ №. в електронній базі даних: _____
Місце випробування: _____ Дата випробування: _____
Поводир _____ Індекс _____ Місце проживання _____
Кличка собаки _____ Дата народження: _____ ☐ кобель ☐ сука
Порода _____ №. у племянній книзі: _____
Мати: _____ №. у племянній книзі: _____
Батько _____ №. у племянній книзі: _____

Спосіб полювання (засць, лисиця)
☐ з гавкотом по сліду
☐ з гавкотом по видимій дичині
☐ сумнівне
☐ без гавкоти
☐ пустобрех
Полювання з гавкотом на іншу дичину

Підпис головного судді
6. Стійкість до пострілів
☐ стійкий до пострілів
☐ Злегка чутливий до пострілів
☐ Чутливий до пострілів
☐ Сильно чутливий до пострілів
☐ Боїться пострілів

Робота на воді
☐ стійкий до пострілів
☐ так ☐ ні

Дисципліни природних здібностей	Робочі бали	Коефіцієнт	Залікові бали	Додаткові бали за роботу по сліду
1. Робота по сліду (засць або лисиця)		3		
2. Використання нюху		3		
3. Пошук		2		
4. Стійка		2		
5. Контактність		2		
6. Працелюбність		1		
7. Робота на воді		3		
б) пошук качки у густій водянній рослинності				
Дисципліни набутих здібностей				
7. Робота на воді		1		
а) пошук загубленої дичини у густій водянній рослинності				
8. Пошук загубленої пернатої дичини				
а) робота з пернатою куркою (фазаном)		1		
б) пошук загубленої пернатої дичини та подача		1		
в) подача пернатої дичини з волочінням		1		
9) Волочіння хутрвої дичини		1		
10. Спосіб подачі вплив поводири у разі помилкової роботи		1		
а) засць або кріль _____ ☐ так ☐ ні				
б) качка _____ ☐ так ☐ ні				
в) перната дичина _____ ☐ так ☐ ні				
11) Послух		1		
Загальна кількість балів: _____ (включно з додатковими балами за роботу по сліду)				

Послух: ☐ дуже добре ☐ добре ☐ задовільно ☐ незадовільно

Визначення характеру та поведінки

Темперамент

☐ байдужий/флегматичний
☐ спокійний/врівноважений
☐ жвавий/темпераментний
☐ збуджений/нервовий/надмірно напружений

самовпевненість

☐ упевнений у собі
☐ полохливий/непевнений
☐ боязкий

соціалізація

☐ соціально адаптований
☐ агресивний до людей
☐ агресивний до інших собак

інше

☐ боїться дотику (рук)
☐ боїться дикої тварини

Фізичні вади

Прикус: ☐ без недоліків ☐ клещеподібний ☐ перехресний ☐ перекус ☐ недокус
Вади премоларів: _____ Вади молярів: _____ Інші вади зубів: _____

Очі: ☐ без вад ☐ ентропія ☐ ектропія Інші вади очей: _____

Форма і якість шерсті: (лише для селекційних спілок) _____

Вади ясчок: _____ **Інші грубі фізичні вади** _____

Не складено – причина (письмове пояснення)

Складено _____ балів

Головний суддя

суддя

суддя

суддя

Номер судді

Номер судді

Номер судді

Номер судді

Додаток до VZPO/VGPO/VPSO щодо встановлення характеру під час перебігу випробування

Окрім виявлення природних задатків і робочих якостей наших службових мисливських собак, надзвичайно важливим для племінної роботи є розпізнавання та документування особливостей характеру і поведінки. Судді спілки несуть при цьому велику відповідальність. Подані нижче визначення слід враховувати й застосовувати під час оцінки характеру та поведінки.

Характер і поведінку собак слід спостерігати протягом усього випробування, фіксувати й вносити до протоколу.

Це стосується як перевірки чипа/татуювання, так і перевірки фізичних вад (прикус, очі, крипторхізм та інші серйозні фізичні вади), а також усієї процедури іспиту.

Усі прояви страху, полохливості чи агресії щодо людей або інших собак, а також нервозність, надмірна збудливість або байдужість мають бути зафіксовані.

Водночас мають бути відзначені й усі позитивні особливості поведінки, такі як спокій, врівноваженість, впевненість у собі та соціальна сумісність.

Собаки, яких неможливо оглянути на наявність фізичних вад через страх, агресію тощо, а також ті, що бояться людей або дикої тварини, не можуть скласти випробування. Але їх слід, у рамках племінної оцінки, все ж перевірити, окрім водяної роботи. Агресивних собак можна виключити з подальшого проходження випробування.

У протоколі випробування фіксуються такі характеристики характеру; можливе і необхідне зазначення кількох пунктів одночасно для точнішого опису.

Темперамент

- а) байдужий/флегматичний
- б) спокійний/врівноважений
- в) жвавий/темпераментний
- г) збуджений/нервовий/надмірно напружений

Впевненість у собі

- д) упевнений у собі
- е) полохливий/непевнений
- є) боязкий

Сумісність

- ж) соціально адаптований
- з) агресивний до людей
- і) агресивний до інших собак

Інше

- к) боїться дотику (рук)
- л) боїться дикої тварини
- а) Байдужий/флегматичний

Мисливські службові собаки, які не збуджуються ані від вигляду, ані від запаху дикої тварини і, таким чином, не проявляють помітної мисливської пристрасності.

б) Спокійний/врівноважений

Такі собаки уважно слідкують за оточенням, але залишаються стриманими, зосередженими й не піддаються метушні. Вигляд або запах дикої тварини збуджує їх, однак на повідку або в стані очікування без команди вони зберігають спокій, не скиглять і не виють.

в) Жвавий/темпераментний

Ці собаки пильно й емоційно реагують на навколишнє середовище. Навіть під час перерв або в очікуванні команди вони залишаються напруженими й прагнуть до активності. Вигляд або запах дикої тварини викликає у них сильне збудження. Проте на повідку або в стані очікування вони залишаються спокійними за допомогою словесного чи легкого тактильного впливу з боку провідника, не скиглять і не виють.

г) Збуджений / нервовий / надмірно напружений

Збудженими, нервовими або надмірно напруженими називають собак, у яких навіть незначні подразники з навколишнього середовища викликають сильне збудження. Нервозність і збудженість можуть проявлятися, зокрема, через задишку, слиновиділення, скиглення та подавання голосу. Такі собаки часто здаються неуважними та фізично постійно напруженими. Навіть під час перерв або у стані очікування команди вони залишаються збудженими та не можуть заспокоїтися. Вигляд і/або запах дикої тварини, а іноді навіть вигляд інших собак, що працюють, викликає у них сильну емоційну реакцію. На повідку або без команди, навіть під словесним чи тактильним впливом провідника, вони не заспокоюються, а постійно або знову і знову скиглять і виють.

Впевненість у собі

д) Упевнений у собі. Як упевнених у собі описують мисливських собак, які безстрашно, самотійно та впевнено справляються з усіма ситуаціями, що виникають під час випробування.

е) Полохливий / невпевнений. Як полохливих або невпевнених описують собак, які не можуть самотійно й впевнено впоратися з незвичними, несподіваними ситуаціями, що виникають раптово, але після короткої фази звикання та/або підтримки поведиря знову виглядають впевнено та спокійно.

є) Боязкий. Як боязких описують собак, які під впливом зовнішніх подразників демонструють значно вищий рівень страху, ніж полохливі або невпевнені, настільки, що припиняють роботу і, навіть попри звикання або підтримку провідника, не виглядають упевнено і спокійно.

Сумісність

ж) Соціально сумісний. Соціально сумісні собаки поведуться по відношенню до інших собак і людей, які не проявляють до них агресії, без ознак ворожості.

з) Агресивний до людей. Агресивними до людей вважають собак, які виявляють агресію до людей (у тому числі незнайомих), що поведуться нейтрально або доброзичливо. Сюди також належать собаки, які кусають людей (або намагаються вкусити) без попередження. Такі собаки називаються укусними.

і) Агресивний до інших собак. Агресивними до інших собак вважають тих, хто виявляє агресію до собак, які поводяться нейтрально або доброзичливо. Сюди також належать собаки, які кусають інших собак (або намагаються вкусити) без попередження.

Інше

к) Боїться рук (руконедовірливий). Як таких описують собак, які бояться власного провідника, не дозволяють себе торкатися або при наближенні провідника лякаються й відступають. Це, зокрема, помітно під час намагання пристебнути повідок.

л) Боїться дикої тварини. Такими називають собак, які у присутності живої дикої тварини відступають з ознаками страху та/або уникають контакту (блінкують). Оскільки уникання контакту з мертвою здобиччю часто пов'язане з помилками у дресируванні, термін "боїться дикої тварини" слід вживати лише щодо живої здобичі.

Ведення собаки без мисливського квитка

Для того, щоб мати право вести собаку на мисливських випробуваннях JGHV та всіх його асоційованих клубів, поводитир повинен, як правило, мати дійсний річний мисливський квиток. Наприклад, згідно з Положенням про випробування (PO), на випробуваннях VSwP/VFsP та VStP винятки не допускаються. Однак під час інших випробувань головний суддя може дозволити виняток у обґрунтованому індивідуальному випадку, якщо це необхідно з племінних або мисливських причин.

Станом на 2015 рік, за дорученням з'їзду JGHV, Комісія зі Стамбуху розробила єдиний підхід для обробки таких випадків у межах VZPO, VGPO та VPSO.

Загальнообов'язкові правила

1. Заяви про винятки повинні подаватися власником собаки (поводирем) письмово з поясненням причин і, якщо можливо, разом із формою подання.
2. Якщо головний суддя визнає винятковий випадок і дозволяє участь у випробуванні (що залишається на його власний розсуд), письмове пояснення додається до документів випробування та надсилається до Стамбуху.
3. Кожен виняток застосовується лише до конкретного індивідуального випадку.
4. Винятки можуть включати, наприклад:
 - раптову хворобу або смерть поводиря;
 - осіб, які проходять підготовку до мисливського випробування (за наявності підтвердження участі в курсі);
 - інші подібні випадки.
5. Винятки не повинні ставати правилом! Тобто особа без чинного мисливського квитка не може постійно вести собак на випробуваннях, де таке дозволяється лише у виняткових випадках.
6. Наведені нижче правила особливо стосуються випробувань VGP (комплексне випробування мисливських собак) та VPS (випробування після пострілу). Об'єднанням, які не проводять ці випробування, рекомендується діяти аналогічно на схожих випробуваннях або застосовувати ці правила до племінних випробувань, якщо зміст випробування є подібним.
7. Під час випробування собаки, поводитир якого не має чинного мисливського квитка, усі постріли повинна здійснювати особа, яка має право на використання зброї. Така особа має знаходитися поруч із поводитирем до, під час і після стрільби (якщо не зазначено інше). Поводир і стрілець утворюють єдину команду. Зброя повинна бути візуально помітною для собаки.

Спеціальні правила для VJP / HZP / VGP / VPS (JGHV VZPO / VGPO / VPSO)

Подання на випробування (§3)

Підпис на формі подання (Formblatt 1) підтверджує наявність страхування цивільної відповідальності на собаку. Відповідальність повністю несе заявник. Організатори не зобов'язані перевіряти страховку перед початком випробування.

Стійкість до пострілу на польових роботах (§10 і §13 VZPO)
За відсутності мисливського квитка, особа, яка має право на стрільбу, повинна йти поряд із поводитирем. Вони утворюють єдину команду.

Обшукування чагарників (§15) та стійкість до пострілу в полі або лісі (§43 VPS)

Аналогічно: особа, яка стріляє, йде поруч із поводитирем.

Стійкість до пострілу при роботі на воді (§25)

При веденні без мисливського квитка, стріляє уповноважена особа. Вона має стояти безпосередньо поруч із поводитирем. Зброя повинна бути видимою для собаки. Якщо стріляє водний інструктор (§18(1)) або інша призначена особа, вона також повинна стояти біля поводиря кожного учасника.

Поводження на стрілецькому пункті (§39)

Стрілець стоїть біля поводиря без мисливського квитка та виконує необхідні постріли.

Відкладання собаки (§42)

Коли поводитир без мисливського квитка досягає визначеної точки поза зоною видимості собаки, стріляє суддя, що перебуває на цій позиції. Якщо стріляє інша уповноважена особа, вона повинна заздалегідь підійти до цього судді та виконувати його вказівки.

Стійкість до пострілу при зльоті птаха або втечі звіра (§45 VGPO)

При веденні без мисливського квитка стрілець повинен супроводжувати поводиря на безпечній відстані (відстань пострілу дробом) та здійснювати постріли за вказівкою суддів. Він має розташовуватися так, щоб можна було влучити по дичині з відповідної дистанції, не наражаючи на небезпеку поводиря чи собаку.

Якщо під час польових робіт на VGP передбачається можливість добування птаха, це має бути вказано в оголошенні заздалегідь (§1(4)a VGPO). У такому випадку стрільба має бути дозволена для всіх учасників — включно зі стрільцем, який супроводжує провідника без мисливського квитка.

Станом на липень 2015 року

Комісія зі Стамбуху JGHV

IV. Додаток до VZPO

Рамкові положення JGHV

Станом на 03/2017

Наведені нижче рамкові положення були ухвалені та діють для всіх випробувань і відзнак усіх союзних товариств.

Останні зміни:

- Допуск до керування собакою лише за наявності мисливського посвідчення — Загальні збори 2015
- Повторне проходження випробувань — Загальні збори 1990
- Положення про роботу на воді JGHV — Частини А / В, див. розділ «Робота на воді» (§14 та далі) — Загальні збори 2017
- Порядок подання апеляції — Загальні збори 2015
- Допуск до випробувань згідно з §23 Статуту JGHV — Загальні збори 2010
- Заборона суддівства у разі упередженості — Загальні збори 2010
- Діяльність союзних суддів JGHV — Загальні збори 2015
- Максимальна кількість собак, що можуть бути оцінені за день — Загальні збори 2010
- Дотримання правових норм у федеральних землях — Загальні збори 2011

Допуск до керування лише за наявності мисливського посвідчення

Поводир собаки повинен підтвердити наявність чинного мисливського посвідчення. Керівник випробування може, якщо це не заборонено положенням про іспит, дозволити винятки у поодиноких випадках, якщо вони обґрунтовані племінними або мисливськими причинами.

Повторне проходження випробування

Собака може бути представлений на союзних випробуваннях не більше двох разів. Винятком є участь у міжнародних випробуваннях.

Невихід на випробування з причин, не залежних від поводиря, не враховується при підрахунку.

Частина А Положення про роботі на воді JGHV — див. §14 цього VZPO

Порядок подання апеляції

§1

Цей порядок подання апеляції замінює всі попередні положення про апеляції у регламентах союзних випробувань.

§2

Право подати апеляцію має лише поводитир собаки, який брав участь у відповідному випробуванні.

§3

1. Предметом апеляції можуть бути лише помилки та хиби з боку організатора випробування, керівника випробування, союзних суддів або помічників, які оцінювали чи готували собаку до випробування, що спричинили шкоду або завадили роботі собаки.

2. Зауваження щодо свободи розсуду суддів не можуть бути підставою для апеляції, якщо тільки не йдеться про очевидне зловживання суддівством.

3. Якщо стверджується зловживання суддівством, це має бути чітко обґрунтовано (див. §4). Різниця між оцінками (наприклад, між оцінками "добре" та

"дуже добре") сама по собі не може бути підставою для такого твердження, якщо випробування було складено.

§4

Апеляцію має бути подано у письмовій формі з обґрунтуванням керівнику випробування, присутньому голові товариства або головному судді відповідної групи. Апеляція розглядається лише за умови одночасної сплати збору в розмірі 50 євро.

§5

Строк подання апеляції починається з моменту виклику собак на випробування і закінчується через пів години після вручення нагород.

§6

Керівник випробування передає заперечення суддівській групі, яка оцінювала собаку. Група має право задовольнити апеляцію.

§7

Якщо суддівська група не задовольняє апеляцію, негайно створюється апеляційна комісія, що складається з голови та двох членів. Членом апеляційної комісії може бути будь-який суддя зі списку JGHV, що має право оцінювати відповідний предмет. Виключення: судді, що оцінювали собаку, та члени Президії або комісії зі Статуту. Необхідно враховувати положення щодо упередженості суддів.

§8

Поводир, який подав апеляцію, і організатор випробування призначають по одному члену комісії. Ці особи не є представниками інтересів сторін. Вони мають узгодити голову комісії. Якщо згоди не досягнуто — голову призначає організатор.

§9

1. Засідання комісії фіксується протоколом, що містить рішення по суті, обґрунтування та ухвалу щодо витрат.
2. Головуючий призначає одного з членів протоколістом.
3. Протокол підписується всіма членами комісії.
4. Протокол, разом із письмовим запереченням, організатор надсилає до Статутного відділу JGHV.

§10

Комісія має вислухати особу, що подала апеляцію. Якщо скарга виглядає обґрунтованою — заслуховуються судді, що оцінювали собаку, та можливі свідки. Подальше збирання доказів заборонено, крім випадків, коли негайне їх отримання неможливе.

§11

1. Головна мета комісії — досягти мирного врегулювання. В іншому випадку можливі рішення:
 1. Відхилення апеляції
 2. Коригування оцінки при неправильному застосуванні правил або доведеному зловживанні суддівством

3. Повторне проходження випробування з відповідної дисципліни або ще не оцінених дисциплін при суттєвих порушеннях регламенту. Повторне випробування організовує і контролює керівник випробування.

2. Повторне випробування не може проводитись тими ж суддями, рішення яких було оскаржене. Члени апеляційної комісії до участі в повторному випробуванні не допускаються.

§12

Якщо апеляцію відхилено — всі витрати несе заявник, а внесок у розмірі 50 євро залишається у розпорядженні організатора. В інших випадках внесок повертається, а витрати покриває організатор.

§13

Протягом одного тижня після випробування поводитир, який подав апеляцію, або організатор, якщо він незадоволений рішенням, можуть оскаржити його у Комісії зі Статуту. Скарга подається письмово з обґрунтуванням голові Комісії. Водночас слід перерахувати 150 євро на рахунок офісу JGHV.

§14

Рішення Комісії ухвалюється більшістю голосів, у письмовій формі та є остаточним. Подальше право на оскарження згідно з §13 п. 4 Статуту сторонам не надається.

Допуск до випробувань відповідно до § 23 Статуту JGHV

1. Ретельне розведення, що ґрунтується на наукових знаннях і об'єктивному контролі, створює передумови для успішного навчання здорових, урівноважених, соціально адаптованих мисливських собак, здатних до виконання своїх завдань. Це слугує також цілям захисту тварин — як щодо добування дичини, так і самих собак.

Система випробувань покликана визначити здатність собак до полювання, забезпечує селекційні потреби для всієї популяції породи та слугує основою для оцінювання цінності собак.

2. Усі об'єднання, що входять до складу JGHV відповідно до § 3 (1) пунктів 1 а)–е) Статуту, мають право проводити випробування з дотриманням правил та загальних рамкових положень JGHV.

3. Розрізняють:

а) Випробування та відзнаки за робочі якості, що є загальнообов'язковими (напр., VSwP, VPS, Btr, AH тощо), які затверджуються Загальними зборами JGHV.

б) Спільні селекційні та робочі випробування лягавих собак (VJP, HZP, VGP), які мають забезпечити порівнянність та збереження рівня, що відповідає практиці полювання. Положення про ці випробування ухвалюються об'єднаннями з розведення собак цього типу та тими об'єднаннями, що проводять їх щонайменше раз на два роки, — на Загальних зборах JGHV.

в) Інші випробування селекційних клубів, положення про які ухвалюються самими клубами.

4. До випробувань, зазначених у п. 3, допускаються всі визнані мисливські собаки, а саме:

а) Собаки, що внесені до племінної книги об'єднання, яке входить до складу JGHV або VDH, а також собаки, вирощені у VJT та VJB (право збереження статусу).

б) Мисливські собаки, виведені за кордоном, якщо їхню породу представляє в JGHV клуб, що веде племінну книгу, і родовід має штамп FCI.

в) Усі мисливські собаки, зареєстровані селекційним об'єднанням і підтверджені відбитком «Sperlingshund» на реєстраційних документах.

5. До робочих випробувань (наприклад, VGP, VSwP, VFSP, VStP) додатково допускаються такі собаки:

а) Мисливські собаки певних порід, виведені за кордоном, і їхні нащадки, що не підпадають під п. 4б, але мають родовід, визнаний FCI, і чия ідентичність перевірена VDH.

б) Мисливські собаки певних порід, виведені в Німеччині, з родоводом об'єднання VDH, яке не є членом JGHV.

6. Перехідне положення: ці норми набирають чинності з 01.01.2011. Допуск на основі цільового призначення об'єднання надається Президією JGHV для відповідної породи за погодженням з VDH і може бути відкликаний.

Заборона суддівської діяльності у разі конфлікту інтересів

Суддя, резервний суддя або заступник не має права оцінювати собаку, якого сам виростив або дресував. Це стосується також нащадків першого покоління таких собак, а також першого покоління від плідника, що був використаний цим суддею.

Спеціалізовані селекційні клуби мають право враховувати специфіку своєї породи, але про це слід повідомити офіс JGHV.

Також не дозволено судити собак, власники, дресувальники або заводчики яких є родичами судді до третього ступеня споріднення, перебувають або перебували з ним у шлюбі чи у спільному проживанні.

Керівник випробування або суддя не має права виступати з власним собакою на тій самій події.

Діяльність суддів JGHV

Судді JGHV можуть працювати лише на випробуваннях, які проводять клуби, що входять до JGHV, включаючи офіційні тести придатності до полювання в землях Німеччини. Діяльність за кордоном регулюється членськими об'єднаннями самостійно.

Кожен суддя повинен дотримуватись зобов'язання, взятого при наданні згоди на суддівство, і оцінювати лише тих собак, що визнаються JGHV або правилами придатності до полювання земель. Порухення караються відповідно до дисциплінарного статуту JGHV.

Керівником випробування або відповідальною особою на воді (відповідно до ч. 3, Частина А, Водної частини РО JGHV) може бути лише суддя, внесений до

активного списку JGHV. Відповідальна особа на воді також має бути призначена для спеціалізації "Вода".

Допустима максимальна кількість собак, що оцінюються суддівською групою протягом одного дня

Суддівська група може оцінювати собак за різними положеннями в один день, наприклад, VJP/Derby, HZP/Solms, VGP/HZP. При цьому не можна перевищувати максимально допустиму кількість собак на день згідно з відповідними правилами JGHV.

Дотримання правових норм федеральних земель

Для проведення випробувань діють правові норми відповідної федеральної землі.

V. Відзнаки за робочі якості собак (JGHV)

1. Знак «Армбрустера» за зупинку (АН)

1. Заснування знаку Армбрустера за зупинку (АН) було передано Jagdgebrauchshundverband (JGHV) — Асоціації мисливських службових собак — з усіма правами й обов'язками відповідно до рішення 57-го загального з'їзду JGHV від 15 березня 1970 року.

2. Знак Армбрустера за зупинку присуджується за таких умов:

Під час польової вільної пошукової роботи на офіційному випробуванні JGHV собака повинен бути слухняним щодо кожного зайця, якого він побачить, відповідно до § 96, абз. 1 VGPO, якщо знаходиться в зоні дії свого поводиря (впливу).

При цьому хоча б один раз собака повинен знаходитися щонайменше приблизно на відстані 20 метрів від поводиря.

3. Крім того, при першій відповідній нагоді після зникнення зайця з поля зору, собака повинен взяти слід і пройти його відповідно до § 11 або § 13 VZPO, отримавши за це принаймні оцінку "добре".

4. Ці вимоги можуть бути виконані по одному зайцю. Якщо зайців декілька, то достатньо одного проходження сліду.

5. Знак не присуджується, якщо собака хоч і слухняний на всіх зайцях, але не отримав щонайменше оцінку "добре" при першій нагоді взяти слід.

6. Клуб, на випробуванні якого собака виконав ці умови (незалежно від загального результату випробування), подає заявку на знак у племінну книгу.

7. Заявку необхідно подати протягом чотирьох тижнів. За подачу після цього терміну стягується плата за обробку в розмірі 25 євро. До заявки обов'язково додається короткий звіт головного судді про роботу собаки.

Підтвердження жорсткості (/)

1. Відстріл небезпечного хижака або шкідника під час полювання чи мисливської охорони зазвичай є завданням мисливця зі зброєю. Якщо ж мисливський службовий собака самостійно затримує і відразу вбиває звіра, до того як це зробив мисливець, це вважається етичним веденням полювання.

2. Якщо така самостійна дія собаки була достовірно засвідчена, для собаки може бути зареєстрована відзнака "Жорсткість" (Härtnachweis) у JGHV. Випробувальний клуб подає заявку на стандартному формулярі №22 протягом чотирьох тижнів після події. За подачу після цього терміну стягується 25 євро. Клуб, що подає заявку, несе відповідальність за достовірність свідчення. До заявки обов'язково додається конверт з маркою і зворотною адресою.

3. Підтвердження голосового переслідування (/)

Відзнаку за голосове переслідування можна отримати:

2. За гучне переслідування по сліду (лише по лисиці або зайцю) на випробуваннях VJP, HZP, VGP/VPS або на рівнозначних випробуваннях чи під час полювання.

3. За гучне стеження (stöbern) на випробуваннях VGP/VPS, VStP або на рівнозначних випробуваннях.

4. За свідченням двох суддів союзу про гучне стеження згідно з § 14 VGPO/VPSO, у тому числі під час полювання.

5. За гучне переслідування по сліду при підтвердженні кров'яного сліду (Vbr-Nachweis).

Заявка подається на формулярі №23 відповідним клубом протягом чотирьох тижнів до племінної книги. При поданні пізніше — плата за обробку 25 євро.

Підтвердження голосового переслідування, подане до племінної книги або отримане під час офіційних випробувань, реєструється племінним керівником та передається племінним об'єднанням.

Якщо керівник собаки бажає отримати індивідуальне свідоцтво, потрібно подати заявку через відповідний клуб на формулярі №23 і додати конверт із маркою та адресою одержувача.

Якщо заявка подається пізніше ніж через чотири тижні, стягується плата за обробку 25 євро.

4. Підтвердження повернення втраченої дичини (Vbr)

1. Підтвердження на пошук пораненого звіра (Vbr) може бути здобуте лише під час справжнього полювання.

2. Собака повинен відпрацювати слід пораненого зайця або лисиці, яких він раніше не бачив, на відстань не менше 300 м, при цьому рух має бути спостережуваним, і собака повинен принести дичину своєму поводитиреві.

3. Заявка на підтвердження не подається, якщо того ж дня собака погано працював по інших слідах пораненого звіра.

4. Необхідно зазначити тип голосу собаки (з гавкотом по сліду, з гавкотом по видимій дичині, можливо, пустобрех).

5. Робота собаки має бути підтверджена щонайменше одним суддею союзу та одним мисливцем-свідком.

6. Відповідний клуб повинен подати документи на формулярі №24, у надрукованому вигляді, до племінного керівника не пізніше ніж через чотири тижні. У разі пізнішого подання стягується плата за обробку 25 євро.

5. Випробування на вірність у принесенні (Btr)

§ 1

1. Клуби можуть проводити випробування на Bringtreue (вірність у принесенні).

2. Мета випробування — виявити особливу надійність службового собаки у принесенні дичини. Собака доводить це тим, що знаходить мертвого звіра (якого не бачив раніше і без жодного впливу поводиря), підбирає його і приносить поводирю.

§ 2

Випробування на вірність у принесенні проводяться з серпня по березень включно, у лісі, в переважно незаселених тваринами ділянках чагарника, або, при потребі, у старому лісі з густим підліском. Повинні бути невеликі просіки, придатні для спостереження за собакою.

§ 3

На випробуваннях використовуються лисиці, які мають відповідати § 12 (1) VGPO.

- Організатор може сам надати лисиць, або, у рамках оголошення про випробування, вимагати від провідників принести власних лисиць.
- Місця в лісі, де будуть покладені лисиці, розподіляються шляхом жеребкування серед учасників перед початком випробування.

§ 4

1. Перед випробуванням потрібно розвідати і позначити відповідні місця в лісі для викладки лисиць.

2. Ці місця мають бути:

- мінімум за 50 м одне від одного
- мінімум за 100 м від точки, де собаку пускатимуть на пошук.

При виборі місць треба забезпечити:

- спостереження суддями за поведінкою собаки,
- водночас собака не повинен чути або бачити суддів.

Можна використовувати вишки або драбини.

§ 5

Призначена лисиця має бути покладена на місце принаймні за 2 години до початку випробування. Її потрібно нести на руках до місця викладки — не тягнути, не волочити і не дозволяти їй торкатися землі під час транспортування.

Особи, які переносять лисицю, мають обходити ліс великим дугоподібним маршрутом, тримаючись на відстані не менше 200 м від місця викладки. Потім вони підходять з тилу (з боку, протилежного точці запуску собаки) і викладають лисицю найкоротшим шляхом.

§ 6

(1) На випробуванні на принесення повинні бути задіяні три судді від асоціації.

Двоє з цих суддів спостерігають за поведінкою собаки біля лисиці з підготовленого спостережного пункту.

(2) Ці судді повинні слідкувати за тим, щоб спостережний пункт знаходився поза напрямком вітру від місця, де поклали лисицю, і щоб собака не могла їх бачити чи відчувати запах, але при цьому вони могли добре спостерігати за поведінкою собаки біля лисиці.

(3) Третій суддя супроводжує ведучого собаку, що проходить випробування. Він повинен стежити за тим, щоб положення §§ 8–10 були дотримані у всіх деталях і без винятків.

§ 7

Для взаємного спілкування суддів рекомендується використовувати радіостанції або мобільні телефони.

§ 8

(1) Поводир під час випробування свого собаки не має права вести іншого собаку. Крім судді його не повинен ніхто супроводжувати, щоб не заважати собаці, яка шукає. Під час роботи свого собаки він не повинен залишати своє місце разом із супроводжуючим суддею. Після ошийника (пристібання повідця) поводитир повинен поводитися абсолютно спокійно.

(2) Якщо поводитир не дотримується цих правил, собаку виключають з подальшого випробування і його потрібно негайно покликати і пристебнути на повідець.

§ 9

(1) Поводир може або дозволити собаці шукати з місця, де він стоїть, або спочатку покласти її на деякій відстані, а потім за допомогою жесту чи голосового сигналу направити собаку до заростей для пошуку.

(2) Після того, як двоє суддів на спостережному пункті дадуть сигнал про початок випробування, супроводжуючий суддя дає команду поводитиреві відпустити собаку.

(3) Поводир повинен один раз командою направити собаку у зарості для пошуку (без команди на принесення).

§ 10

Від цього моменту собаці дається 20 хвилин, щоб під час пошуку у заростях знайти покладену лисицю і принести її поводитиреві. Для цього собака може кілька разів за допомогою тихої команди, близької до мисливської, бути знову спрямована поводитирем до пошуку.

§ 11

Собака, який протягом 20 хвилин після першого пристібання повідця приніс лисицю поводитиреві, вважається таким, що успішно пройшов випробування на принесення.

§ 12

Собака, який під час пошуку підходить до лисиці, але не бере її і повертається до поводири порожнім або продовжує пошук, виключається з подальшого випробування і негайно пристібається на повідець.

§ 13

Якщо собака не проходить випробування на принесення, покладену лисицю можна залишити, і другому собаці дозволяється шукати у тих самих заростях. Однак другий собака повинен почати пошук щонайменше за 50 метрів від місця, де починав перший собака.

§ 14

Керівник випробування і голова організуючого товариства несуть повну відповідальність за правильне проведення випробування на принесення і точне дотримання цих правил.

§ 15

Керівник випробування повинен протягом чотирьох тижнів після випробування надіслати звіт про випробування у формі бланку 25 до реєстратора.

Якщо звіт і документи надійдуть пізніше чотирьох тижнів після випробування, стягується обробний збір у розмірі 25 євро за кожного собаку, але не більше 150 євро за все випробування.

§ 16

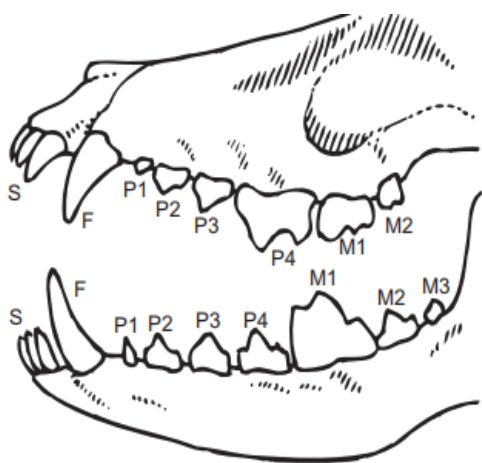
Після перевірки документів реєстратор видає собакам, які успішно пройшли випробування на принесення згідно з цими правилами, знак якості „Btr“ і власнику собаки видає посвідчення як додаток до родоводу про успішне проходження випробування.

Це посвідчення передається організатору.

VI. Інше

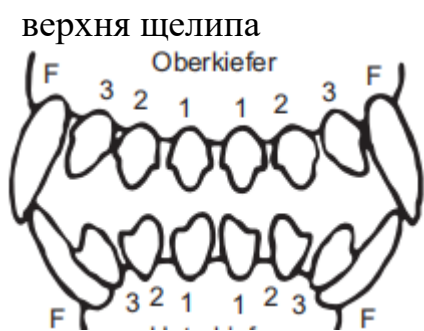
Схематичний боковий вигляд собачого прикусу (ліва сторона черепа):

Ліва сторона верхньої щелепи



Примітка: Для зручності свідомо було використано прийняту в німецьких кінологічних колах нумерацію премолярів від 1 до 4 — починаючи від ікла, у напрямку до задньої частини щелепи. У міжнародній номенклатурі ж найменший премоляр за іклом позначається як №4, а найбільший перед кутніми зубами — як №1.

Ліва сторона нижньої щелепи



Схематичний вигляд собачої щелепи спереду із зображенням різців і іклів (нижні ікла розташовані перед верхніми, різці позначені цифрами)

нижня щелепа

Схематичне зображення різних типів прикусу собаки (вигляд зліва):



ножицеподібний
прикус: правильний
правильний.



Прямий прикус
(клещеподібний):
умовно правильний!
Обережно під час
позвелення!

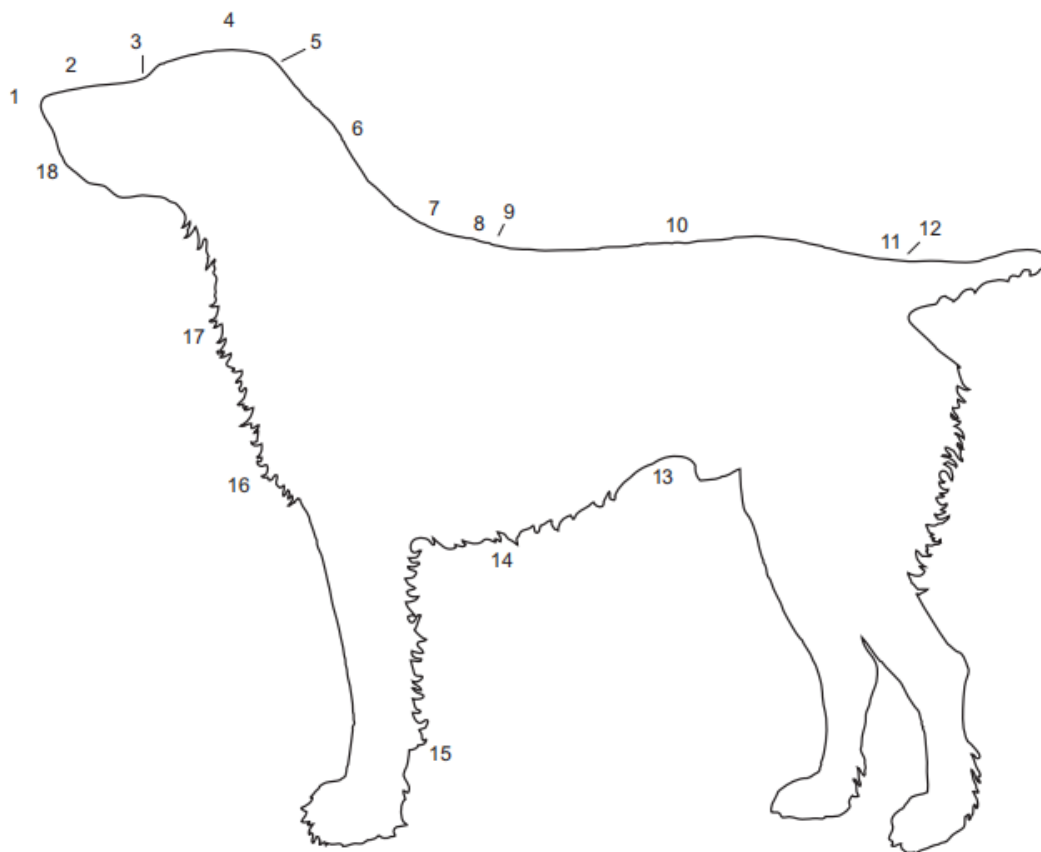


Перекус:
неправильний



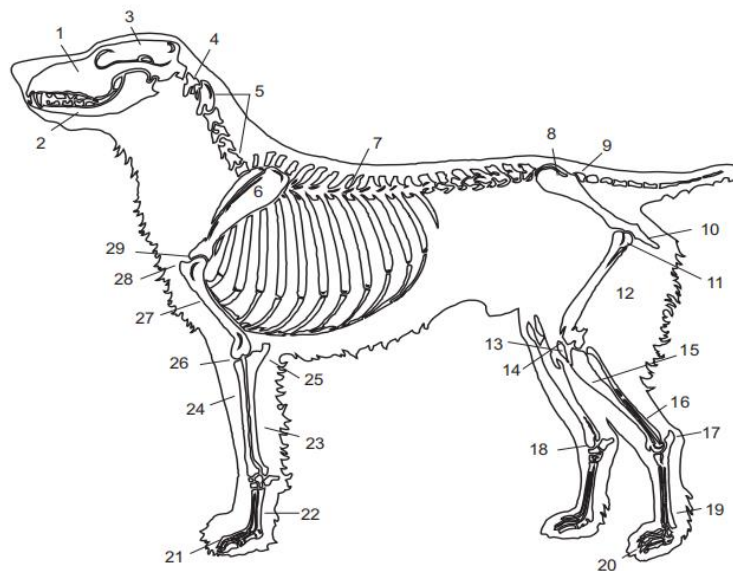
Недокус:
неправильний

Позначення частин тіла собаки



1. Ніс (Дзеркальце носа, мочка носа)
2. Спинка носа
3. Перехід від лоба до морди (Стоп)
4. Верхівка голови
5. Потилиця
6. Потилична ділянка шиї
7. Холка
8. Власне спина
9. Улоговина спини (або Заглибина спини)
10. Спина в широкому сенсі (Поперек)
11. Круп
12. Основа хвоста
13. Низ живота
14. Нижня частина грудей
15. Зап'ястна подушечка
16. Передня частина грудей
17. Край горла
18. Морда

Статура собаки (зображення скелета)



1. Верхня щелепа
2. Нижня щелепа
3. Тім'яна кістка
4. Атлант (перший шийний хребець)
5. Інші шийні хребці
6. Лопатка з лопатковою остю
7. Грудний хребець
8. Тазова кістка
9. Крижова кістка
10. Сідничний горб
11. Кульшовий суглоб
12. Стегнова кістка
13. Надколінок
14. Колінний суглоб
15. Великогомілкова кістка
16. Малогомілкова кістка
17. П'яткова кістка
18. Скакальний суглоб
19. Кістки заплесна (плюсни)
20. Кістки пальців (тазових кінцівок)
21. Кістки пальців (грудних кінцівок)
22. Кістки зап'ястя (п'ясті)
23. Ліктьова кістка
24. Променева кістка
25. Ліктьовий суглоб передпліччя (або ліктьове зчленування передпліччя)
26. Ліктьовий суглоб
27. Плечова кістка
28. Мечоподібний відросток грудини (або кінець грудини)
29. Плечовий суглоб

1. Перед іменем собаки:

-  = Підтвердження твердості (Характер, твердість при зустрічі з дичиною)
-  = Підтвердження голосової роботи (Лай при вислідковуванні)
-  = Доповідач про мертву дичину (Собака знаходить мертву дичину і повертається, щоб повідомити про неї мисливцю, приводячи його до знахідки)
-  = Вказуючий на мертву дичину (Собака знаходить мертву дичину і залишається біля неї, вказуючи місцезнаходження)

2. Після імені собаки:

Батько в DGStB (Племінна книга Німецької асоціації мисливських собак) = \

Мати в DGStB = /

Обидва батьки в DGStB = <

АН - (Armbruster-Halteabzeichen - Знак Армбрустера за витримку при роботі з дичиною)

Vbr - Підтвердження на пошук пораненого звіра

Btr - Іспит на вірність подачі пройдено

Sw - Іспит на роботу по кров'яному сліду асоціації пройдено